PARA PARA PARRA ve GEÇİM SAYISI

Akbaba

Sizin için de bir Beymen var.

Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

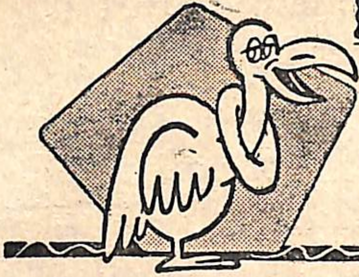

"Seçkinlerin giyimi"

(Manajans: 899 — 29)

Yıl: 54 Cilt: 30 Sayı: 16 • Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ • 14 Nisan 1976 • Fiyatı 250 Krş.

Amerika'yı da düşünmeliyiz

DÜNYA zaferimize alkış tutuyor. Herkes Çağlayangil'den «Kissinger'i tuşa getiren adam» diye söz ediyor. Biz savaş alanlarında zafer kazanıp barış masasında yitirmeye alışmışızdır tarih boyunca. Bu kez öyle olmadı. Zaferi masada kazandık. Süper devlet müper devlet takmayacağımızı, istediğimizi çatır çatır alabileceğimizi gösterdik. Helâl olsun bize! Biraz üs müs verdik; silâh milâh, dolar molar aldık. Silâh milâh değilse de dolar molar önemli. Özellikle molar önemli. İyidir molar. Herkesin günübirliğine düşündüğü kara günlerde dar boğazları aşmaya, zaman kazandırmaya yarar. Solcular molcular ne derse desin. Artık iktidarla muhalefet birbirine denk. Muhalefetin Kıbrıs'ı varsa, iktidarın da Vaşington'u var. Portakal değil efendim, Amerika'nın başkenti.

Şimdi iş, anlaşmanın iki ülkenin parlamentolarından geçmesine kaldı. Amerikan parlamentosu kolay. İsterlerse geçirmesinler. Biz geçirtmesini biliriz. Hatırımız için olmazsa korkularından geçirirler. Şimdiye dek hep geçirmediler mi? Bir kez daha geçirsinler.

Bizim parlamentoya gelince... Bay Demirel açıkladı:

«Anlaşmayı meclislere sunmak zorunda değiliz ama, sunuyoruz.»

Sunmazlarsa ayıp olacağını biliyor adam. Üstelik meclislerde fazla güçlükle karşılaşmayacağını da biliyor. Yüzen oylar, müzen oylar... Kısacası, bizim meclisler de geçirir.

Halk bu geçirmelere alıştı artık.

Demek oluyor ki, anlaşmanın kesinleşmemesi sorunu pek yok. Bu yönü bir yana bırakalım şimdi, ulusal politikamızın bundan sonra ne olacağına bakalım. Öyle ya, güçlülüğümüzü kanıtlamış bulunuyoruz. Çocuk değil, erkeğiz. Bu yeni gelişmeyle Akdeniz'in en güçlü ülkelerinden biri oluyoruz yine. Barbaros Hayrettin'ler, Fatih Sultan Mehmet Han'lar rahat uyuyabilir. Biz de rahat uyuyabiliriz, gözlerimizi iyice yumup.

Yunan gâvuru vız gelir. Hele bir ses etsinler; Kıbrıs'ın geri kalanını, Ege'deki adaları şıp diye alırız. Onasis'in gemilerini açık artırmayla satarız. Kefereler bundan sonra güzel güzel otururlar kıçlarının üstünde.

Varna'dan sigara getiren korsan gemilerini birer birer batırırız. Akdeniz ve Ege'deki petrol yataklarına burgu salarız. Göklerden göçmen leylekleri bile geçirmeyiz.

İran'la elele verirsek Rusya'ya kafa tutabiliriz. Evet evet, Rusya'ya bir güzel koyarız postamızı. Baktık ki dikleniyor, yürürüz üstüne. Volga'nın batısında kalan yerleri biz alırız, doğusunda kalanları da İran.

İyi oldu canım! Yaptığımız alışverişin akıllıca olduğuna kuşku yok. Bir anda, yıllarca çalışmakla kazanamıyacağımız çıkarlar sağladık. Kalkınmamız rayına oturuverdi.

Artık çocuklarımız okulsuz, hastalarımız doktorsuz, ağızlarımız lokmasız kalmayacak. Yollarımız düzelecek, enerji sorunumuz çözülecek, güzel evlerde oturacağız. Belki bundan beş yıl sonra aya gideceğiz.

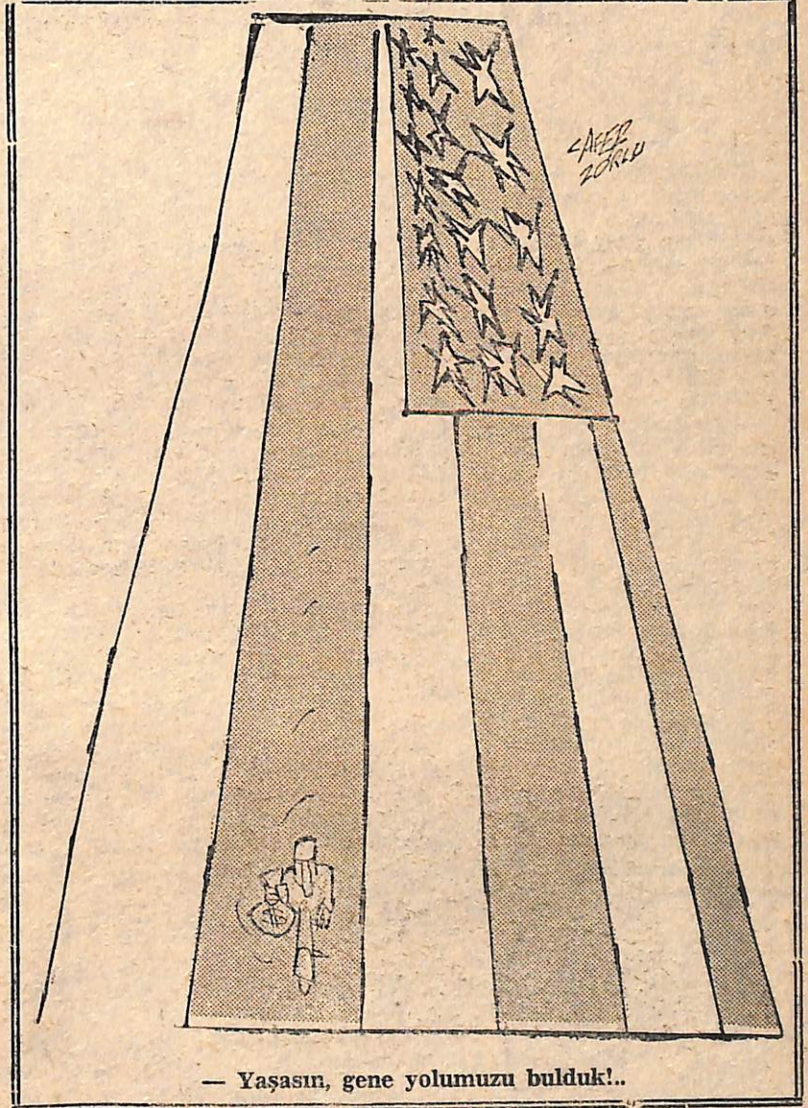
Düşünmemiz gereken bir nokta var yine de.

Bunca yıllık dostumuz Amerika'yı unutmamalıyız. Büyüklüğümüz ancak Amerika'ya yardım elimizi uzatmamızdan anlaşılacaktır. Kissinger'in dediğini duymadınız mı? Amerika'nın elinde doğru dürüst uçak kalmayacakmış bize verdiklerinden sonra. Yazık adamcağızlara. Onlara uzun vâdeli, az faizle krediler açmalıyız günü geldiğinde. Ülkelerinde yatırımlar yapıp üretimi desteklemeliyiz. Küba'yı gözlemek için Florida'ya Türk üsleri kurmalıyız.

Sağolsun Çağlayangil. Ayrıca, başta sayın Başbakan Demirel ve onun değerli yardımcıları olmak üzere seçkin hükûmet üyelerine ve koalisyonu oluşturan tüm partilere bugünü gerçekleştirdikleri için nice teşekkür etsek azdır.

Yeni bir çağ başlangıcı bu. Tıpkı İstanbul'un fethi gibi.

AKBABA

— Yaşasın, gene yolumuzu bulduk!..

BİR HAFİF MÜZİK DÜŞKÜNÜ!

«VARLIĞI BİR DERT YOKLUĞU YARA...»

Yine sünnet ettiler.

Kökünden kesip atmayacaklarına söz vermişlerdi. Sözlerinde de duruyorlar işte. Kökünden kesmek yerine azar azar yontup ufaltıyorlar. Yine değerini düşürdüler paramızın. Altıda biri gitti son bir yıl içinde. Ağaç dalı mı bu meret, budadıkça uzasın?

İktidarımızın parasızlığı, paramızı iktidarsız yaptı çıktı. Para her yerde önemli bir sorundur. Ama bizim paramızı başka paralarla kıyaslamayın, üzülürsünüz. Biz para yüzünden dertliyiz. Paramız da bizim yüzümüzden dertli.

Bu sayımızı para konusuna adadık. Böylece hem son zamları, hem paramızın bir yıl içindeki yedinci sünnetini, hem de piyasaya sürülen gıcır gıcır yepyeni ellilikleri kutlamış oluyoruz.

Bozdurun bozdurun harcayın.

AKBABA

Samata

ÖZGÜRLÜKLERİN KISITLANMAYA KALKIŞILDIĞI DÖNEMLERDE ÇIKAR. PARAYLA SATILMAZ, OKUNUP ATILMAZ.

Hazırlayanlar: Vedat SAYGEL — Zeki BEYNER

EKONOMİ KÖŞESİ

TOPU ATANLAR ÇOĞALIYOR!

Son günlerde piyasada iflâs olayları rekor düzeye ulaşmış, derken bu hastalık bazı kamu kuruluşlarıyla spor kulüplerine de bulaşmıştır. Bu cümleden olarak başta TRT kapılarına kilit vurmaya hazırlanırken, Spor Toto kepenkleri yarıya kadar indirmiş, Millî Lig'in birtakım ünlü kulüpleri sezonu puan cetvelinin en diplerinde bitirmiştir.

Spor Bakanlığından yapılan açıklamaya göre, yakın bir gelecekte futbolun yerini su sporları alacak ve her kuruluş dilediği derinliğe dalacaktır.

Pahalılık var mı yok mu, karnınız aç mı tok mu?

Gazeteler her gün yeni haberleriyle süslenirken, işi gücü belirsiz bir avuç seçkin kişi vergi iadesin den beslenirken, ücretler dondurulup, temel ihtiyaç maddelerinin fiyatları yıldırım hızıyla yükselirken, yakaladığımız bir hükûmet sözcüsüne sorumuzu yönelttik:

— Dayanılmaz hale gelen hayat pahalılığını önlemek için ne gibi çalışmalar yapıyorsunuz?

Şaşkın, yüzüme baktı:

— Şunu kesinlikle söyleyeyim ki, memleketimizde Allaha şükür pahalılık diye bir dert yoktur. Yapılan iftiralar vardır. Bozguncu yayınlar vardır. Bunu önlemek için de birtakım kanunlar getiriyoruz.

— Pahalılığın olmadığını söylüyorsunuz. Etin, ekmeğin fiyatı?...

— Etin ekmeğin fiyatını ne bileyim ben? Toptan eşya fiyatlarına göre...

— Beyefendi halkı günlük ihtiyaç maddelerinin fiyatı ilgilendirir. Bunlar hakkında düşüncelerinizi öğrenebilir miyim?

Beyefendi kızdı:

— Esnafla uğraşmak, belediyelerin işidir kardeşim. Hükûmetin başında koskoca bir Ege sorunu varken, döviz sıkıntısı sorunu varken, kredi sorunu varken, etmiş, ekmekmiş gibi şeylerle uğraşmasını kimse isteyemez!

— Kime soralım?

— Sıkıntıyı çekenlerle, sıkıntıya sebep olanlara sorun.

Giyiminden ve görünümünden yerli mi, yabancı mı olduğunu anlayamadığımız, uçaktan yeni inen bir seçkin kişiye yönelttik sorumuzu.

— Bilmem, dedi. Bu uçakla mı gelecekti?

Pek meşgul ve pek yorgun olduğu için uçakta bulunanlarla ilgilenememiş.

— Bir gün içinde üç ayrı iklimi yaşamak yorucu oluyor da, diye devam etti.

Yurtdaşın dilediği gibi yaşama özgürlüğü var ya? Aklına esmiş sabah kahvaltısını Roma'da yapmış, öğle yemeğini Paris'te yemiş, akşam yemeği için de Londra'ya yetişmiş. Anlaşmamız mümkün olamıyacağı için kendisini azat edip, ünlü bir işadamının yanında aldık soluğu.

— Pahalılık vardır, dedi. Bunu kimse görmezlikten gelemez!

Sonra başladı bir bir kendi sorunlarını anlatmaya. Ham madde ithalinin güçleşmiş olması, yurt içindeki stokların karaborsaya düşmesi, sendikaların aşırı isteklerde bulunması, iş çevrelerini soluk alamaz duruma getirmiş.

— Bu güç durumun, sade vatandaş üzerindeki etkisi sizce nedir acaba?

O da şaşırdı:

— Bizim derdimizden ona ne birader? İşi yerinde... Tıkır tıkır çalışıyor, ay başı geldi mi maaşını alıyor, ooh gel keyfim, gel! Fabrika zarardaymış, iflâsın eşiğine gelmiş, umurunda mı?

Anlatamamıştık galiba:

— Aylığını alıyor ama, fiyatlar karşısında aldığıyla geçinebiliyor mu?

— Geçinsin efendim. İşten artmaz, dişten artar demişler. Yağlı yiyeceğine, biraz yavan yesin. Pahalısını giyeceğine, biraz ucuzuyla yetinsin.

Daldık kapısı açık bir dargelirlinin evine. İçeri girdiğimin farkına varmadılar bile. Ev halkının yarısı Sementa'dan ilham almış cadılık talimi yapıyor, yarısı Pollyana tipinin yerlisini yaratıyor. Teldolabının kapısını aralayarak bomboş olan içine bir göz atan evin hanımı, acıkan çocuklarını doyurmak için burnunu oynattı bir şey çıkaramadı. Çenesini oynattı değişen bir şey olmadı. Kalçasını oynattı, omuzunu titretti, karısının çaresizliğini gören baba:

— İyi ki beceremedin, dedi. Kazara koca bir istakoz sofranın ortasına konuverseydi, nasıl yeneceğini kimden öğrenebilirdik? Rezil olurduk dünyaya!

Damdan düşercesine atıldım:

— Pahalılıkla aranız nasıl?

Karı koca ikisi de güldü:

— Eh, yaşayıp gidiyoruz.

— Geliriniz, giderinizi karşılıyor mu?

— Nerdeee?

— Açığı ne ile kapatıyorsunuz?

— Radyomuz var, dediler. Bazan sıkıntıdan inleyerek, bazan kalkınma nutuklarını dinleyerek!

Pahalılığı ve geçim sıkıntısını yenmek için ahlâk dersleri

İsyankâr olmayın

İbâdetin ilk şartı sabırdır. Sabırlı kul ise çeşitli sınavlardan geçer. Öyleyse bizi bunaltan sıkıntılar karşısında yılmamamız, çileden çıkmamamız, hattâ hattâ sürünmekten bıkmamamız gerekir. Unutmayınız ki, cennete giden yol pek alçak ve dardır, sırayı yöneten Erbakan'dır. Bu nedenle oyumuzu cümle din kardeşlerimizle birlikte MSP'ye verelim, yatıp kalkıp çektirdiği sıkıntıya şükredelim.

Kıskanç olmayın

Yüce huzurda bağışlanmaz suçlardan biri de başkalarını kıskanmaktır. Her kazancın altında bir bityeniği aramak öteki dünyada günah, bu dünyada ise yasaktır. Gerçek dindar odur ki, kimin nereden, nasıl kazandığını araştırmaz, amansız bir muhalefetle ortalığı karıştırmaz. Gerekirse gerçekler karşısında sağır olur, kör olur, arada kendi de yolunu bulur.

Faiz haram mıdır?

Kesinlikle bilinemez bu. Yerine göre değişir. Haksız kazanç da öyle... Amacımıza ulaşacağız böyle böyle.

Geçim sıkıntısı nasıl giderilir?

İşi gücü ve belli bir geliri olmayanlar, bilinen kısmet açıcı duaları okurlar, namazlarını eda ederler, beyinlerini oyan düşüncelerden kurtulmak için vaaz dinlemek üzere MSP'nin bulunmadığı yerlerde en yakın camie giderler.

AYAĞINI SICAK TUT BAŞINI SERİN, DERDİNİ BİZE SOR DÜŞÜNME DERİN

ADANA'dan Ökkeş Öksüz soruyor:

«Parasız yatılıda kimler okur?»

Güçlü torpil bulanlarla, babası zengin olanlar...

MANİSA'dan Hasan Pas. lı soruyor:

«Beyin yıkama nedir, nasıl yıkanır?»

Son yıllarda dilimize doladığımız bir deyimdir. Yıkanması, beynin yapısına göre değişir. Kimi beyin vardır, akşamdan çamaşır suyuna batırılır, kimi falakaya yatırılır. Birinci işlemde kiri çözülür, ikinci işlemde insanın tozu atılır!

DOSTLA DOSTÇA SÖYLEŞİ

Dostsun, ah çektikçe sen eriyorsun
İkimiz de epey solmuşuz ahbap.
«Kendini içkiyle avut» diyorsun,
İçmeden küfelik olmuşuz ahbap.

Maaş bin ikiyüz, ev ise kira
Sebzeye hasretiz et elli lira
Tarhana dururken neyine bira?
Biz çoktan papazı bulmuşuz ahbap.

Öküzün başında dönerdi güya
Kazığa çakılmış bugünkü dünya
Kalkınma bir hayâl, ucuzluk rüya
Meğer ne dirençli kulmuşuz ahbap.

Ayaklar «Yürü» der, cüzdan ise «Dur!»
Baklaya uzaktan yapıyoruz kur.
Eğlenmek istersen kentte at bir tur,
Taşıt ne? Kendimiz dolmuşuz ahbap.

Yok, aylak değiliz işimiz gani
Fazladan mesai yaparız yani
Canım, tatlım derken bakarsın hani
Dokuzken on kişi olmuşuz ahbap!

Doğuştan kel sanma bu dazlak başı
Çileyle büyürmüş insanın yaşı
Tepede tüneyen bir tutam saçı
Dövüne dövüne yolmuşuz ahbap!

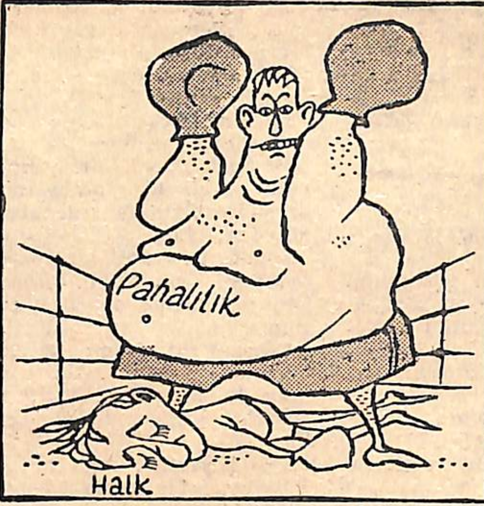
1

2

1976 MONTREAL OLİMPİYATLARINA HAZIRLIK OLMAK ÜZERE, GEÇEN HAFTA YANDIMALLAH STADINDA YAPILAN "GEÇİM OLİMPİYATLARI" NDA AKBABA MUHABİRİ DE BULUNDU VE SİZLER İÇİN BAZI GÖRÜNTÜLER YAKALADI. İŞTE BUNLARIN EN ÖNEMLİLERİ:

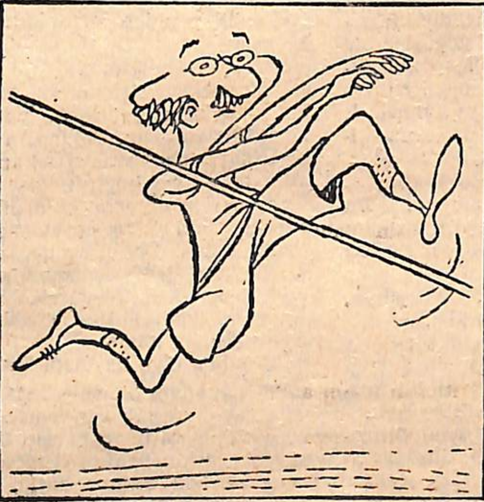
BOKS'TA BİRİNCİLİĞİ, YİNE YILLARIN ESKİTEMEDİĞİ ŞAMPİYON ALMIŞTIR.

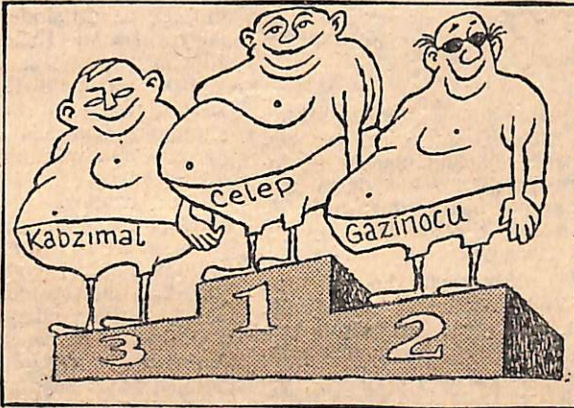
MUKAVEMET'TE BİRİNCİLİĞİ, 2 SAAT 45 DAKİKA İLE FİRDEVS HANIM ALMIŞTIR.

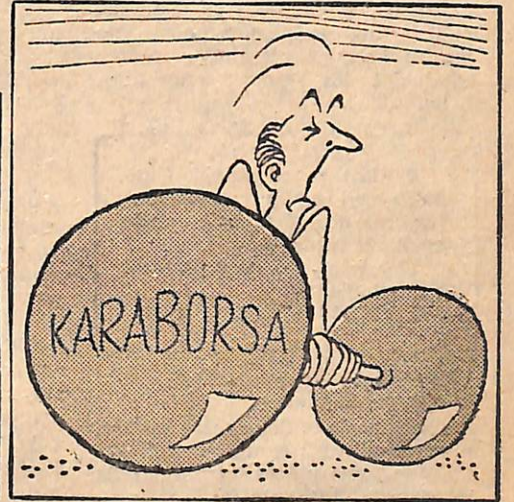
ATICILIKTA BİRİNCİLİK KAZANAN SPORCU, YARIŞMALAR SIRASINDA.

YÜKSEK ATLAMADA DERECE ALAMIYAN MEMUR SEYFULLAH, DOKUZUNCU KATSAYIDA TAKILMIŞTIR.

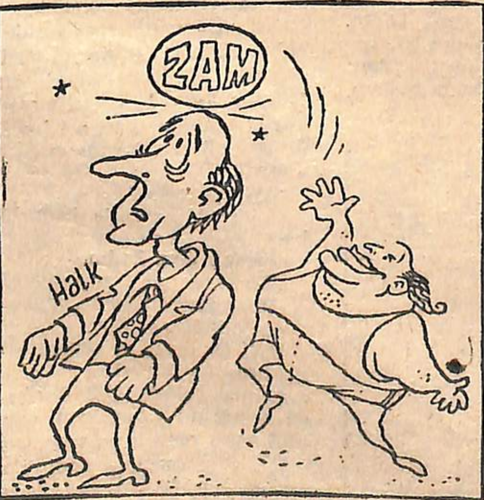
YUKARDA, YÜZME YARIŞMALARINDA İLK ÜÇ DERECEYİ PAYLAŞAN YARIŞMACILARI GÖRÜYORSUNUZ.

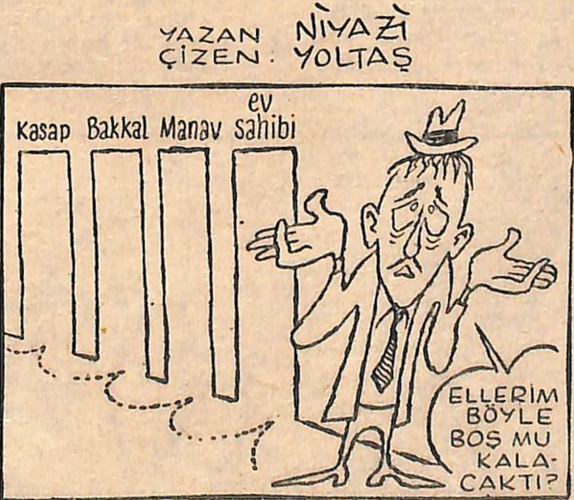
HİÇ KİMSE BU AĞIRLIKLARI KALDIRAMADIĞINDAN, HALTERDE BU YIL DA DERECEYE GİREN OLMAMIŞTIR.

geçim olimpiyatları

YAZAN ÇİZEN NİYAZİ YOLTAŞ

FOTOGRAFTA, GÜLLE ATMA YARIŞMALARI SIRASINDA MEYDANA GELEN ÜZÜCÜ KAZAYI İZLİYORSUNUZ.

400 METRE ENGELLİ, MAAŞ GÜNÜ YAPILMIŞ VE AYLIKÇI RIZA, 50 SANİYE İLE DÜNYA REKORU KIRMIŞTIR.

YUKARDAKİ RESİMDE, 4×100 METRE BAYRAK YARIŞMASINDA ŞAMPİYON OLAN TAKIMI GÖRÜYORSUNUZ.

Yozyürek destanı

Sulhi Dölek

Yözyürek iyiler arasına karışıyor

OTOBÜSTE biri bir zarf unutmuştu. Unutanın adı, hattâ adresi bile vardı zarfın üstünde. Alıp sahibine götürmeyi düşündü Yozyürek. Aranan bir adresi bulmak pek kolay iş değildi bu kentte. Bir kezinde bulduğu bir cüzdanın sahibini üç gün aramıştı. Sonunda da teşekkür beklerken, umulmadık bir nankörlükle karşılaşmıştı.

«Nerede bunun içindekiler?» demişti adam.

«İçinde ya. İşte kan kartın, işte kartvizitlerin, işte çoluk - çocuğunun resimleri...»

«Anladım da, paralar ne oldu?»

«Ne parası?»

«Türk parası. Üstünde Atatürk'ün resmi olanlar.»

«Görmedim.»

«Ben sana gösteririm! Poliiis!»

Polislerle bir alıp veremediği yoktu Yozyürek'in. Yine de adamın böyle bağırıp çağırması pek hoşuna gitmemiş, oradan uzaklaşmayı yeğ tutmuştu. Hızlı adımlarla, doğrusunu isterseniz at gibi koşarak uzaklaşmıştı. Koşmanın iyi bir idman olduğunu düşünürdü hep.

Bunları anımsayıp zarfı sahibine götürmekten vazgeçti. Bulduğu gibi bıraktı koltuğun üstünde. Sadece içindekini aldı. Dört köşe bir kartı bu.

20 Mart gecesi Büyük Gazino'da geri zekâlı yavrularımız yararına düzenlediğimiz geceye onur vermenizi dileriz.
İyi Ana - İyi Baba Derneği
Kıyafet: Günlük
RSVP: 99 18 11

İnerken biletçiye sordu:

«RSVP ne demek?»

«Biraz acele et demek. İki saat senin inmeni bekleyemeyiz.»

Yolun kenarındaki işportacı da bilmiyordu RSVP'nin ne demek olduğunu. Öğrenci görünüşlü bir oğlan biraz umut verdi:

«Dur bakayım... Şey demek... Nerede geçiyor?»

«Nerede geçtiğini boşver. Ne demek?»

«Eğer bir cümle içinde kullanırsan hatırlarım.»

«Kafan kopsun!» dedi Yozyürek.

Gazino, Yozyürek'in umduğundan çok daha kalabalıktı. Çoğunluğu kadınlar oluşturuyordu. Her boydan, her yaştan kadın vardı burada. Güzel kadınlar vardı, çirkin kadınlar vardı, çok çirkin kadınlar vardı. Tüm kadınların ortak özelliği, saçlarının yeşile çalan kirli sarı renkte olmasıydı. Elbet bir nedeni vardı bunun ama, Yozyürek bilmiyordu. Kimseye sormaya da niyeti yoktu.

Boynunda yirmisekiz sıra sahte inci bulunan yeşil saçlı bir kadın Yozyürek'in omuzundan eğildi. «İyi eğleniyor musunuz?»

«Hayır,» dedi Yozyürek.

Kadının kaşları çatıldı. «O neden?»

«Ben buraya eğlenmeye gelmedim.»

«Yapmayın. Hepimiz eğlenmeye geldik buraya. Biz eğlenmezsek dört yüz geri zekâlı çocuğun eğitileceği okul nasıl yapılabilir?»

Bağlantıyı pek iyi kuramadı Yozyürek. «Biraz açıklar mısınız?»

«Açıklamaya gerek yok. Siz eğlenmenize bakın, anlarsınız.»

«İyi ya.»

Yozyürek eğlenmesine baktı. Önce bardağını yenisiyle değiştirdi. Sonra çevresini incelemeye koyuldu. Ortada şarkı söyleyen biri vardı ama, kimse dinlemiyordu onu. Herkes kendi müziğini yapmayı seçmişti. Şişman bir adam, yeşil saçlı dört kadını çevresine toplamış, açık saçık şakalar anlatıyordu. Bir yandan

atıştırıp bir yandan gülüyorlardı kadınlar. Ama az gülüyorlar, çok atıştırıyorlardı. Ötedeki masada üç kişi oturuyordu. Dört kişi de bu masanın yanında ayakta duruyordu. Ayakta duranlar oturanlara bir şey satmaya çalışıyor gibiydiler.

Ensesine bir şeyin dokunduğunu duyan Yozyürek, irkilip geri döndü. İri, çok iri göğüslü bir kadınla karşılaştı. «İyi eğleniyor musunuz?» diye sordu iri göğüslü, yeşil saçlı kadın.

Neden herkes böylesine ilgileniyordu onun eğlenip eğlenmemesiyle? Hem kadın ensesinde ne arıyordu? «Ensemde bir şey mi var?»

«Yok, hayır. Bağışlayın, dokunmadan edemedim. Çok şeker bir enseniz var.»

Yozyürek şaşırdı. Kimse ensesi için böyle bir şey söylememişti önceden. Elini ensesine götürdü elinde olmadan. Doğrusu haklıydı kadın. «Gerçekten de çok şeker bir ensem var,» diye düşündü.

«Derneğe üye misiniz siz?»

«Hayır,» dedi Yozyürek. «Ben geri zekâlı çocuklardan biriyim.»

Gürültülü bir kahkaha attı kadın.

Yozyürek onun sutyen askılarının bu sarsıntıya nasıl dayanabildiğini merak etti. Ne güzel olurdu bu göğüslerde uyumak!

«Daha önceden hiç görmedim sizi toplantılarda.»

«Ben de sizi görmedim.»

«Sık sık gelir misiniz?»

«Bu ilk. Zaten bu yüzden görmedim sizi.»

«Kimin konuğusunuz?»

Yozyürek düşündü. «Doğrusunu söyleyeyim mi?»

«Elbette. Bayılırım açık sözlülüğe.»

«Ama kimseye söylemiyeceksiniz.»

«Söz.»

«Dâvetiyeyi otobüste buldum ben.»

Dudaklar aralandı, iri göğüsler bir kez daha canlanıp hoplayıp zıpladılar. Malzemelerin en esneği, en yumuşağı, en dirisinden yapılmışlardı bu yuvarlaklar. Kendi başlarına kişilik sahibiydiler sanki.

«Kötü çocuk!» dedi kadın. «Başkasının dâvetiyesini kullanmak! Bu yaptığınız için sizi cezalandırmam gerek. Gelin bakalım, bana yardım edeceksiniz.»

«Ne yardımı?» dedi Yozyürek, bardağını tepesine dikerken.

«Paketleri hazırlayacağız birlikte.»

Elini kadına kaptırıp sürüklenip giderken, bir tepsiden yeni bir bardak kapmayı unutmadı Yozyürek.

Odadaki masa ve koltuklar bir yığın ıvır zıvırla kaplıydı. Bir yanda yaldızlı paket kâğıtları, ipek şeritler vardı. Kadın paketleri sarıyor, Yozyürek de kurdeleleri bağlıyordu. Pek hızlı yürümüyordu iş. Çünkü kadın iki dakikada bir Yozyürek'e elense çekiyor, «Mmmhl!» diyordu. «Çok şeker bir ensen var. İçimden seni yiyip bitirmek geliyor.»

Son kezinde hızını alamayıp dudaklarını Yozyürek'inkilere yapıştırdı. Üç-dört dakika kendini kurtaramadı Yozyürek. Soluğunu toparlayabilmesi için de bir o kadar zaman geçti. Yatışır gibi olunca bardağının içindekini bir yudumda yuttu.

«Bizim işimiz de bitti.»

«Saat ağır olsana,» dedi kadın. «Uzun bir gece var önünde.»

Paketleri kucaklayıp dışarı çıkardılar. Az sonra açık artırma başladı.

Paketlerin içindeki çer-çöpü bilen Yozyürek'in aklı satışlardan bir kazanç sağlanacağına yatıyordu. Bu kazançla koca bir okulun nasıl yapılabileceğine ise hayır.

«Onbeş lira.»

«Onyedi buçuk lira.»

«Yirmiiki buçuk!»

Bazan heyecanlı biri atılıp «Elli!» yada «Yüz!» diye patlıyordu ama, hepsi bu. Öyle binlerin falan sözünü eden yoktu.

«Şimdi de,» dedi artırmayı yöneten yeşil saçlı kadın, «gecemizin sürprizi! İkiyüz elli lirayla açıyorum.»

Gecenin sürprizinin ne olduğunu biliyordu Yozyürek. Bir pazen pijama ile bir bornoz. Uyuşuk uyuşuk yükselen sayıları dinledi, canı sıkkın.

«Ne heyecanlı, değil mi?» diye Yozyürek'e bir elense daha çekti iri göğüslü kadın.

«Hı,» dedi Yozyürek. İçkisinden koca bir yudum aldı.

«Üçyüz ellialtı,» dedi biri.

«Kimden üçyüz altmış gelecek?»

«Üçyüz altmışbeş,» dedi açık saçık şaka meraklısı şişman adam.

«Üçyüz yetmiş,» diye katıldı bir başkası.

«Canına yandığımın!» diye düşündü Yozyürek, sislenmeye başlayan kafasıyla. «Şu geri zekâlı yavrucaklara bir yararım dokunsun bâri.» Artırmayı kızıştırmaya kararlıydı. «Beşyüz!» diye bağırdı.

Şişman adam beğenmedi bunu. «Yediyüz elli,» diye surat ekşitti.

«Bin,» dedi Yozyürek inatla.

«Binyüz,» dedi şişman adam.

«İkibin,» dedi Yozyürek.

«İkibni ikiyüz,» diye isteksizce konuştu şişman adam.

«Beşbin!» diye haykırdı Yozyürek.

Şişman adam bir süre baktı. «Bravo!» deyip sıyrıldı işin içinden. «Bükemediğim eli öperim ben. Gecenin sürprizi senin hakkın delikanlı.»

İri göğüslü kadının bütün kaşgöz oynatmalarına karşın, artırmayı yöneten kadın işi burada kesti. «Satıyorum, satıyorum, saat-tım!»

Alkışlar yükseldi.

«Değerli konuklarımız, çok teşekkürler. Sizler olmasaydınız umutlarımız gerçekleşemez, geri zekâlı çocuklarımızın okulu göklere yükselemezdi. Sağolun, varolun!»

Çevresini alanların kutlamalarını kabul etti Yozyürek. İçkisini bitirdi. Bardağı özenle bir masanın üstüne bıraktı ve kazık gibi kaskatı kesilip devrildi çığlıklar arasında.

Gözlerini açtığında, aralık pencereden giren serin bir yel yüzünü okşuyordu. Kadının arabası bir bilinmeyene doğru hızla yol alıyordu. En büyük bilinmeyense, o iri göğüslerin direksiyonun arkasına nasıl sığabildiğiydi.

«Ayıldın mı?»

«İçkiyi biraz fazla kaçırdım galiba.»

«Biraz,» dedi kadın.

«Ne kadar gelir sağladınız?»

«Masraflar çıktıktan sonra bin yediyüz elli lira.»

«İyi. Okulun iki penceresine cam alırsınız bu parayla.»

Aklına gelmiş gibi sordu kadın. «Sen çek mi yazacaksın, yoksa beşbini nakit olarak mı vereceksin?»

«Biliyor musun,» dedi Yozyürek. «Sizin dernek bin yediyüz elli lira gelir sağlamadı. Üçbin ikiyüz elli lira zarar etti.»

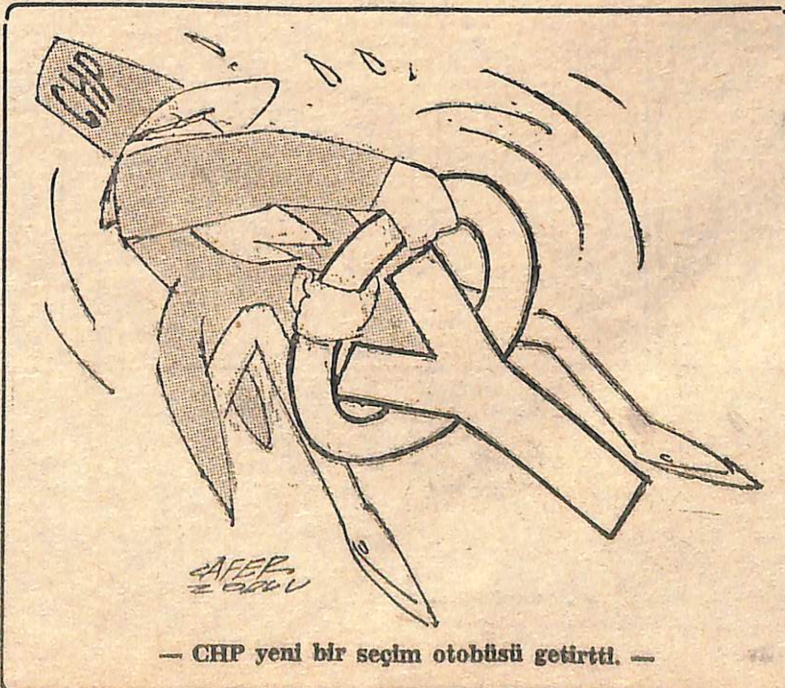
«Sağlık olsun,» dedi kadın, «Biz alışığız.»

«Ne güzel uyunur bu göğüslerde,» diye düşündü Yozyürek.

Boşta kalan eliyle Yozyürek'e bir elense daha çekti kadın. Gözünü kısa bir süre için yoldan ayırdı. «Mmmmhl!» dedi. «Yiyip bitireceğim seni.»

«Satın aldığım pijamayla bornoz nereye gitti?» dedi Yozyürek.

Sulhi DÖLEK

— CHP yeni bir seçim otobüsü getirtti. —

Söz Gümüş... Sükût Altın

Zorlaşıyorsa geçim, sızlanmaktan ne çıkar?
Dar geçitten geçerken insan kemeri sıkar
Aklı başında olan, biraz dilini tutar,
Nasılsa adımıza konuşan yiğitler var...
Fazlası yenmez haltın
Söz gümüş, sükût altın...

Memursan al maaşı, sağlam cebinde taşı...
Kimseye bakma şaşı, etek öp, dök gözyaşı
Çocuklarına karşı aç bir ekmek savaşı,
Dinle her konuşanı, usturuplu tıraşı...
Asılmasın suratın
Söz gümüş, sükût altın...

Dargelirli ne demek?... Yarar vermez öğrenmek...
Özgürlüğün elinde, istersen genişletmek...
Dün pantalonsuz iken bugün frak giyinmek
O kadar zor değildir, ister biraz eğilmek...
Önünde bizim atın
Söz gümüş, sükût altın...

Dün selâm vermediğin, bugün geçmiş Karun'u,
Gerçi bilirim ama ben onun hamurunu...
Demiş bulundum bir kez: «Göster şunun yolunu»
Dedi ki, «Konuşma hiç, deşme hiçbir sorunu...»
Sokma burnunu sakın,
Söz gümüş, sükût altın...

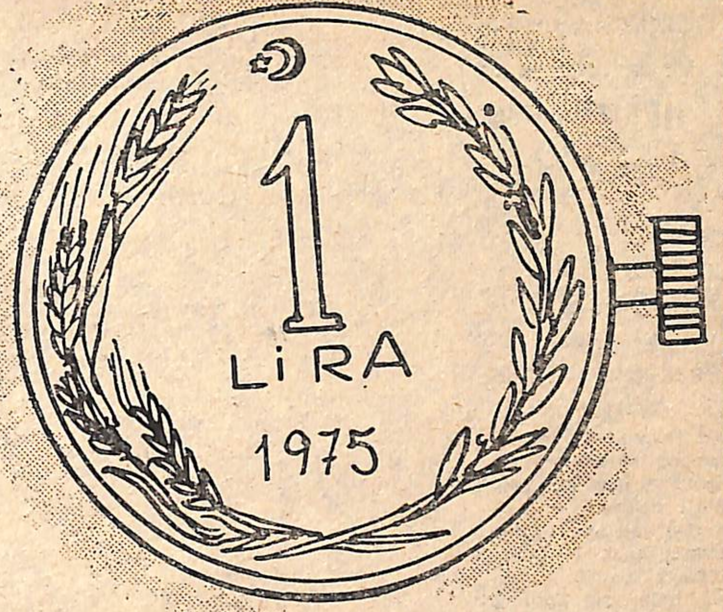
Vatan, Millet, Menderes... Sen de aynı yöne es,
Dayı, emmi ne varsa koy araya be teres...
Çoğu zaman mideden gelir en verimli ses
Karaya oturursun, gemi bu, lâfla gitmez
Ömrünce olmaz katın
Söz gümüş, sükût altın...

Eğer tahsilin yoksa, çekirdekten yetmesin...
Siyasî dosttan seni Tanrı yoksun etmesin...
Ya kredi çekersin... Ya bir elçiliktesin...
Sus, herkes bir şey sansın... Çatlak çıkmasın sesin
Sırrı var her sanatın
Söz gümüş, sükût altın...

Aç kalana şaşarım, bu özgürlük içinde...
Her yol paraya çıkar, türlü çeşit biçimde...
Koparma yeteneği yoksa şayet dişinde,
Zengin bir dul'a tav ol, fethet bir gülüşünde,
Bırak konuşsun kadın,
Söz gümüş, sükût altın...

Susamadın ey dil'im... Başıma açtın filim...
Sana göre mi sanki, kitabı ezberledin?
Her erkeğe de: «Beyim...» Her kadına: «Sevgilim...»
Alkışla zaferini, alçaklığın, pisliğin...
Olur tuttuğun altın
Söz gümüş, sükût altın...

Fikret YILMAZ

— Türk lirası yine ayarlandı. —

YENİ AMERİKAN YARDIMININ ŞARTLARI

UÇAKLARI YERDE, SAVAŞ GEMİLERİNİ KARADA, TANKLARI HAVADA KULLANABİLECEĞİZ!

New York, (Özel muhabirimiz Nihat Dağdelen gökdelenden bildiriyor) — Yeni Türk — Amerikan anlaşması burada açıklanınca, hariciyecilerimizin dudakları uçukladı. Bir Amerikalı senatör, bol bol siyanür aldıktan sonra bu konuda önemli açıklamalar yaptı:

— Evet, dedi, Türkiye'ye yardım yeniden başlayacak, Rumlar da elçiliklerimizi yine taşlayacaklardır. Oysa lüzum yok mitinge, taşa, yersiz telâşa. Anlaşmayı gerçekleriyle etmek gerekir temaşa.

Türklere uçak vereceğiz, peşinatsız, kaporasız. Belki de parasız. Ancak bunları teslim edeceğiz kanatsız. Savaş halinde bunları Kıbrıs'a, Yunanistan'a kaçıramazlar, iznimiz olmadan kanat takıp uçuramazlar.

Teslim edeceğimiz savaş gemileri de uskursuz, hattâ motorsuzdur. Başka yolunu bulamazlar, haberimiz olmadan eksik parçalarını yerine takamazlar.

Göndereceğimiz tanklarda bulunmamaktadır, tekerlek palet. Yardımımız bundan ibaret. Türkler kendilerine yüz çevirdiğimizi düşünmesinler, hâşâ. Yunanlılar da boş yere kapılmamalıdırlar telâşa.

Ezelî dostluğumuza bir yenisini daha kattık. Ortadoğunun bekçisi Türk müttefiklerimize bir kez daha elimizi uzattık.

B. E.

MC Festivali!

— Sudan ucuz bir şey yok! Çünkü hiç akmıyor!..

Sahib - ül - mülk
Müdir-i mes'ul
ve yazıları yazan :
BURHAN ESEN

Tasvir-i Cephe

Her sabah dünya yeniden kurulur.
Gün batmadan bir öğrenci vurulur.

Abone olmayanlar
toplanır.
İlân vermeyenler
coplanır.

Sermakale :
GAZİ'NİN YOLUNDAYIZ

Yazan :
Turnazade Ahmet Zurna

Dört yanımızı iç ve dış düşmanlar sarmıştır. Yunan keferesi dahi Ege bahrimuhiti benimdir deyu üzerimize varmıştır. Muarızlarımız kavi, talih zebun. Hayat pahalı. El yıkamak için bile bulmak zor ehven fiyatla sabun.

Ecevit taifesi cizvit zangoçlarından farksız. Solcular pek arsız. Komonizm pusuda. Zayıf anımızı bekler, müslümanı boğmak için bir kaşık suda.

Ve dahi... münevverlerimiz gaflet üzeredirler vallahi. Biz yemeye bulamazken pekmez, tahan. Mukaddesatımıza etmek isterler taan.

Ve dahi... tefe konulup çalınmak istenmektedir muhteşem Süleyman-ı penahi. Bre mecnunlar... Bre mağşuş macunlar, eyleyin tövbe istiğfar. Biz kalemlerimizle karşı durmazsak hepinizi haklayacak âlem-i küffar.

Ve dahi... üç-beş iskemle, mobilyadan dolayı bühtan edersiz, millet sanacak iddialarımızı sahi. Cümle günahlar bizim zamanımızda işlenmemiştir. Cennetteki yasak elma devr-i saltanatımızda dişlenmemiştir.

Kurduğumuz barajlardan zemzem akar cephe deyu deyu. Biz Hamilton otelinde viski tokuşturalım, sen gecekondunda rahat uyu.

Geçen intihabatta sandıklardan bazı zındıklar da çıktı. Tatlı hayâllerimizi yıktı. Serpuşunu badema sağa ey. Besmele çekmeden zinhar atma rey.

Biz ibâdetimize bakalım sadece, topraklarımızdaki cevherleri yabancılar üleşsin. Yeter ki Kırkyalanlı hoca pehlivan başa güreşsin.

Gazi'nin yolundan saptımız, inkılâpları ş'aptınız deyüptürler. Zilullah aşkına urun söyletmen böyle şaşkına. Genci ihtiyarı, çektik zülfikârı. Sola salladık yetmiş zındık hakladık.

Dünü unutmadık, olmadı mazi. Daima rehberimizdir Battal Gazi...

HABERLER :

TANK İHRAÇ EDECEĞİZ

«Seçmene Selâm Et» partisinin genel merkezinin bodrum katında imâl edilen ATBAKAN tanklarının dış ülkelerde de ilgi gördüğü açıklanmıştır. Ortadoğu'dan gelen alım heyetleri tankları incelemişler, kalbura koyup elemişler, işe yaradıklarını görerek önemli sayıda satın alabileceklerini söylemişlerdir.

Bu konuda yabancı gözlemcilerden biri muhabirimize şöyle demiştir:

— ATBAKAN tanklarının en ilginç yanı, mermi yerine palavra atmasıdır. Dünyada ilk defa cephanesiz tank imal etmiş olmakla övünebiliriniz...

CEPHE KELİMESİ YASAKLANACAK

İyi haber uyduran çevrelere göre, koalisyonu oluşturan, demokrasiyi kokuşturan partiler ortaklaşa bir kanun teklifi hazırlamaktadırlar.

Tasarı kanunlaşırsa, «Milliyetçi Cephe» adını besmelesiz ağızlarına alanlar; sağcı bir yazarı okumaya ve ne demek istediğini anlamaya mahkûm edileceklerdir.

Cumhuriyet Hükûmeti yerine, Cephe Hükûmeti deyimini kullananlar da TRT'nin mukaddesatçı yayınlarını izleme cezasına çarptırılacaklardır.

SANA VERGİ, ONLARA İADE BUDUR MİLLÎ İRADE

Allahın adı ile başlayalım evvelâ,
Böylesine iri baş nasip olmaz her kula,
İsterler koltuğunu satıversin bir pula,
«Çekil, çekil» diyenler boşuna çene çalsın.
Sayesinde yoksullar ete, süte boşverdi,
Çarşıya çıkmaz oldu postu evine serdi,
Alamadıklarına «farzet ki, yedim» dedi,
Doğru yoldan ayrılma günah ellere kalsın.
Vurgun vurmuş, yürütmüş nene gerek arkadaş,
Solcuya aman verme indir hemen sopa, taş,
O zaman helâl olur yediğin bir kaşık aş,
Sen vergini ver onlar, «iadesi» ni alsın!

B. E.

CEPHE'LERDE SON DURUM

Yahya hapiste. Uçak yolsuzlukları henüz pistte. Rüşvet olaylarına adları karışanların kulakları kirişte.

Kirli işler çevirenler bugünlerde pusmakta. Halk ise yarı şaşkın susmakta. Sadece Arslan Yürekli Rişar Süleyman bey kendisine «çekil» diyenlere ateş kusmakta.

Derken, saatler zamanı hızla yerken, CHP cephesi azıcık karıştı seçimlere çeyrek varken. Dalgalanmadan «Deniz» durulmaz. Hikmetinden sual sorulmaz. Çayı geçerken ata dizgin vurulmaz.

Sağcı cephe, bugünlerde koltuk, mobilya işiyle fazlaca dolu. Bütün çabası delikten kurtarmaktır Yahya adlı fakir kulu. Sola sağ kolunu kaptırmanın acısı içindedir. Yakında, silâhlar elbette hep durmayacaktır kında. Taşlı, sopalı, tabancalı, coplu, ağır toplu hücuma geçilecektir. Tozdan dumandan kimin suçlu, kimin güçlü olduğu zor seçilecektir.

Dargelirliler cephesi suskun. Memur yarı küskün. Ne katsayıyı artırdılar, ne de ayı onbeş güne indirdiler. Maaşlıları eğersiz pahalılık küheylânına bindirdiler.

Ete, süte, peynire, suya, dairedeki uykuya zam. Gelirler yerinde sayıyor. Yoksulun üzerine bastığı toprak, her gün biraz daha kayıyor.

Kazanlar kaynamaz, tütmez oldu baca.
Durumun vaziyeti budur, kısaca...

Arjantin'de askerler yönetimi ele geçirdi.
— Gazeteler —

— Biraz da biz kafayı bulalım!..

GAZETELERE VERGİ İADESİ

Ankara, (Muhabirimiz Veli İadeli taahhütlü mektupla bildiriyor) — Günde ikibin adet basılan, beşbin nüshası iade olarak geri gelen Türkçü, samur kürkçü ve lüpçü gazeteleri korumak amacı ile basına da vergi iadesinin uygulanması kararlaştırılmıştır.

Bayilerden geri gelen her iade nüshasına helâlinden on dolar edilecektir hediye. Böylece işbilir patronlar sermaye yerine tatlı kârlarını yükleyeceklerdir kara kediye...

TEK YABANCI DİL

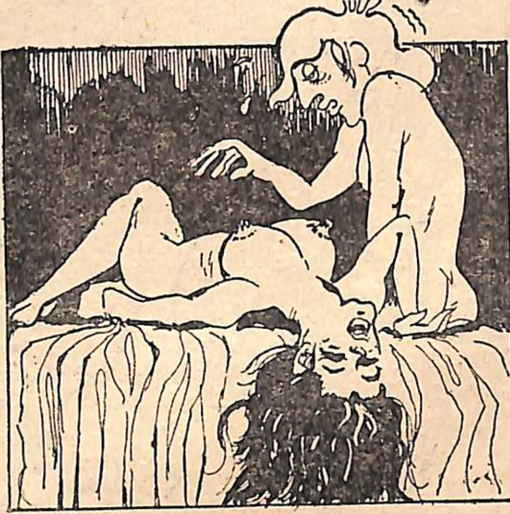
Okullardaki İngilizce Fransızca ve Almanca dersleri kaldırılacaktır. Bir ilgili bu konuda şöyle demiştir:

— Haber doğrudur. Çocuklarımıza frenk dili öğrettik de ne oldu? Ayaklarımıza basınca: «Pardon!» yanımızdan ayrılınca da «Bay, bay...» diyebiliyorlar sadece. Gelecek ders yılından itibaren okullarda yalnız Arapça öğretilecektir.

Artık küllüyün uzun saçlı zıpırlara kalmayacaktır iş. Resepsiyona kelp emanet edip, restoranda mönü taamına paydos...

Yazan: MUKADDER ÖZAKMAN Çizen: ORHAN ÖZDEMİR

Vamp Kadın kıvamında seksini gösteriyor,
Figüran damla damla eridikçe eriyor.

Vamp Kadın'ın şehveti buz dağını eritir,
Figüran'sa yatakta titreyip durur tir tir...

SEKS GÜCÜ
Gecekondu'ya dönüp sarıldı bebeğine,
İnanmaya başladı bir yere geldiğine.
Vamp Kadın birşeyleri ondan alıp götürdü;
Bebek aynı şeyleri ona geri getirdi...

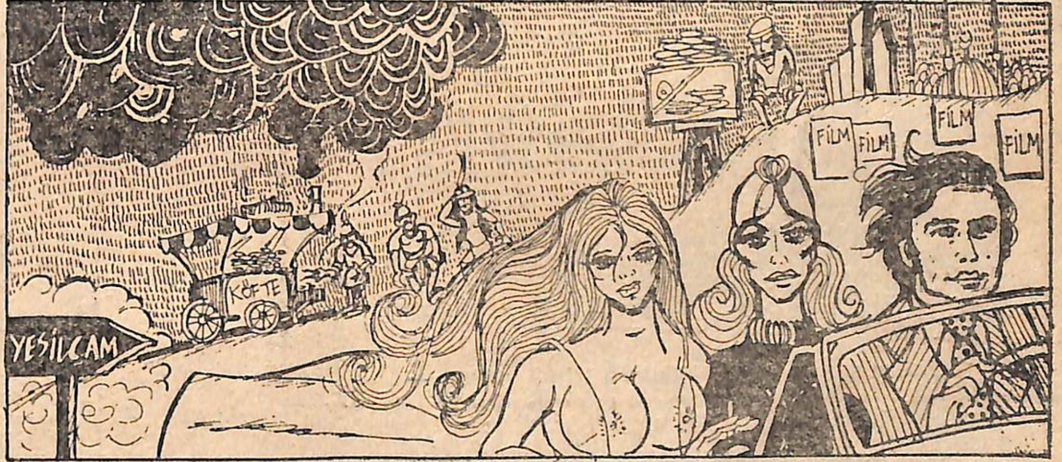
Yorgun kolları şimdi bebeğini sarıyor,
Uykunun ötesinde bir noktaya varıyor.

Bu nokta görülmeyen, bilinmeyen düş gibi,
Bu nokta doyulmayan tatlı bir öpüş gibi...

Vamp şimdi Figüran'ın yanında belirmeli;
En arzulu haliyle yatağına girmeli...

İçinden der: «Seksimin ispatı kaldı yarım,
Vamp Kadın şimdi olsa ben yeniden başlarım...»

FİGÜRAN'IN DANİMARKA'DAKİ ARKADAŞI
Yeşilçam... Danimarka plâkalı araba...
Bir Türk genci, iki kız... Kimi arar acaba?
Genç bizim Figüran'ın arkadaşı Bay Nadir,
Şu plâstik bebeği postayla gönderendir...

Danimarka'dan gelmiş Figüran'ı arıyor,
Figüran'ın resmi de çok işine yarıyor.

Bilenler Figüran'ın adresini verdiler,
Ardından: «Helâl olsun fıstıklara...» dediler.

Nadir Danimarka'da çalışıyor yıllardır,
Arabası, parası, nişanlısı da vardır.

Bu kez nişanlısıyla arkadaşını almış,
Yeşilçam sokağına Figüran için dalmış...

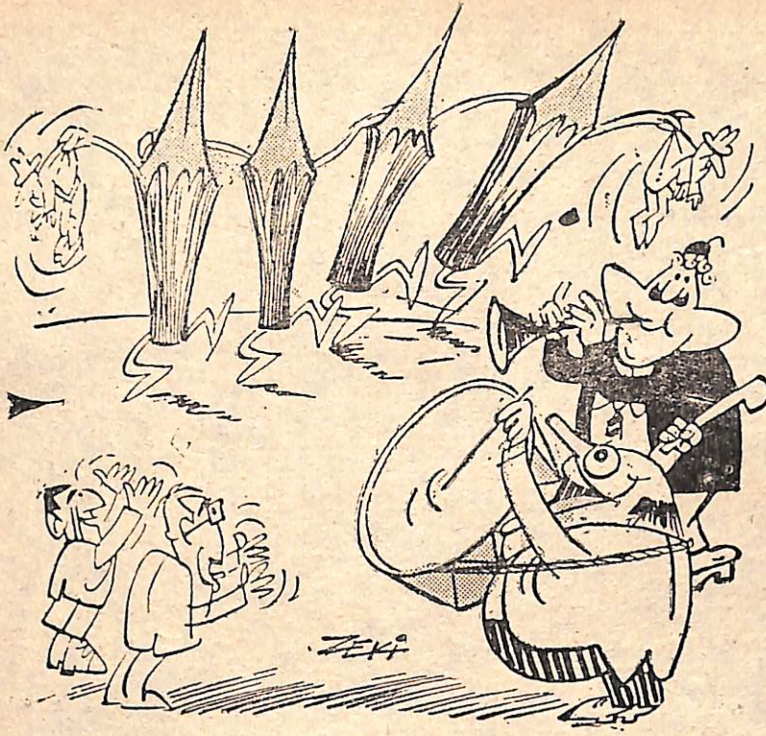

FİGÜRAN VAMP'IN KÖŞKÜNDE
Gerçi beyaz pèrdede kavuşamadı üne,
Figüran bekçi oldu Vamp Kadın'ın köşküne.
Figüran bahçedeki kulübede kalıyor,
Hıdır yokken Vamp onu odasına alıyor.

Zavallı Figüran'ın kalbinde iki aşk var;
Plâstikle Vamp Kadın arasında bocalar...
Plâstik mi gerçektir, Vamp Kadın mı gerçektir,
Figüran ileride gerçeği görecektir...

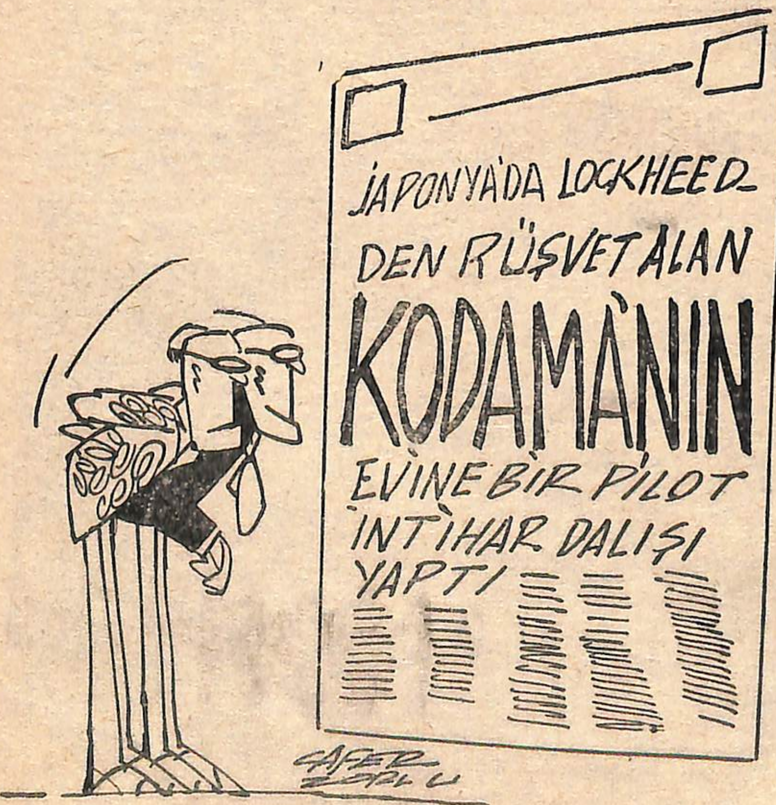
(Devamı gelecek sayıda)

Yazısız

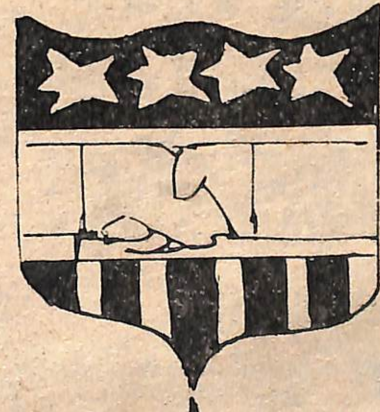

— Fiyat artışları sağlığımızı tehdit ediyor. —

— Darısı bizim kodamanların başına!..

UNITED STATES OF AMERICA
UNITED STATES AH AMERICA
UNITED STATES OH AMERICA
UNITED STATES YUH AMERICA

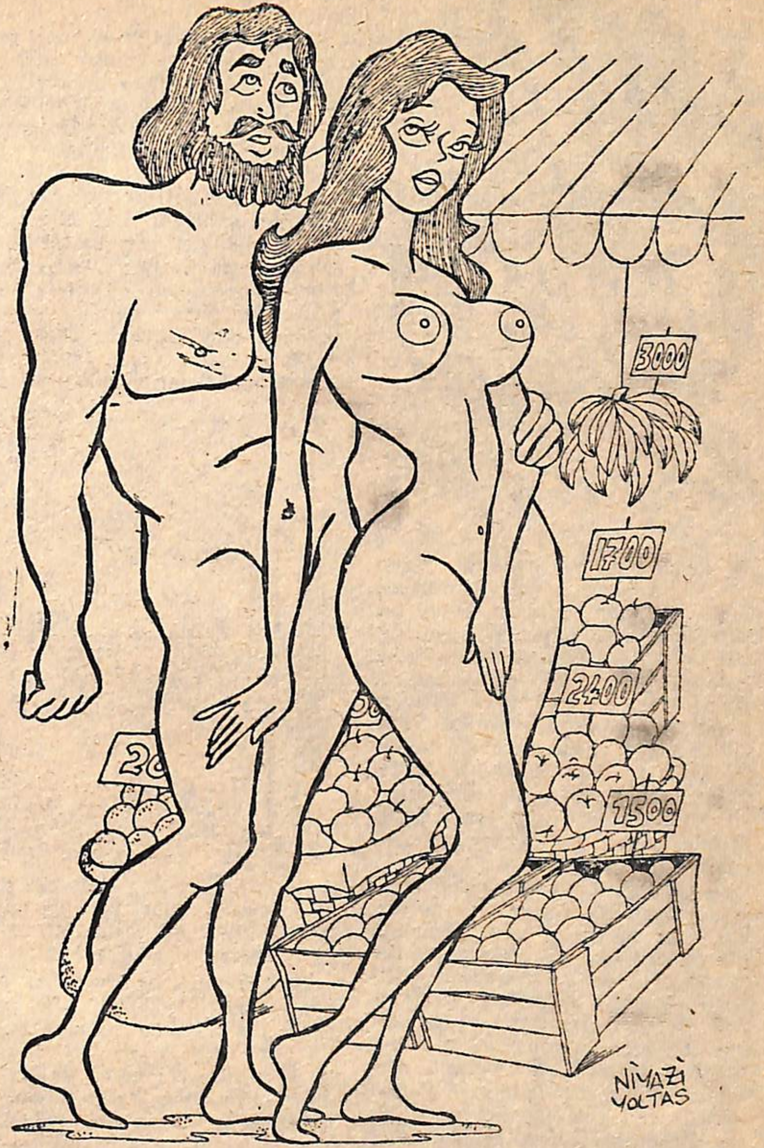
RUŞVET ALANLARI AÇIKLIYORUM!

$US

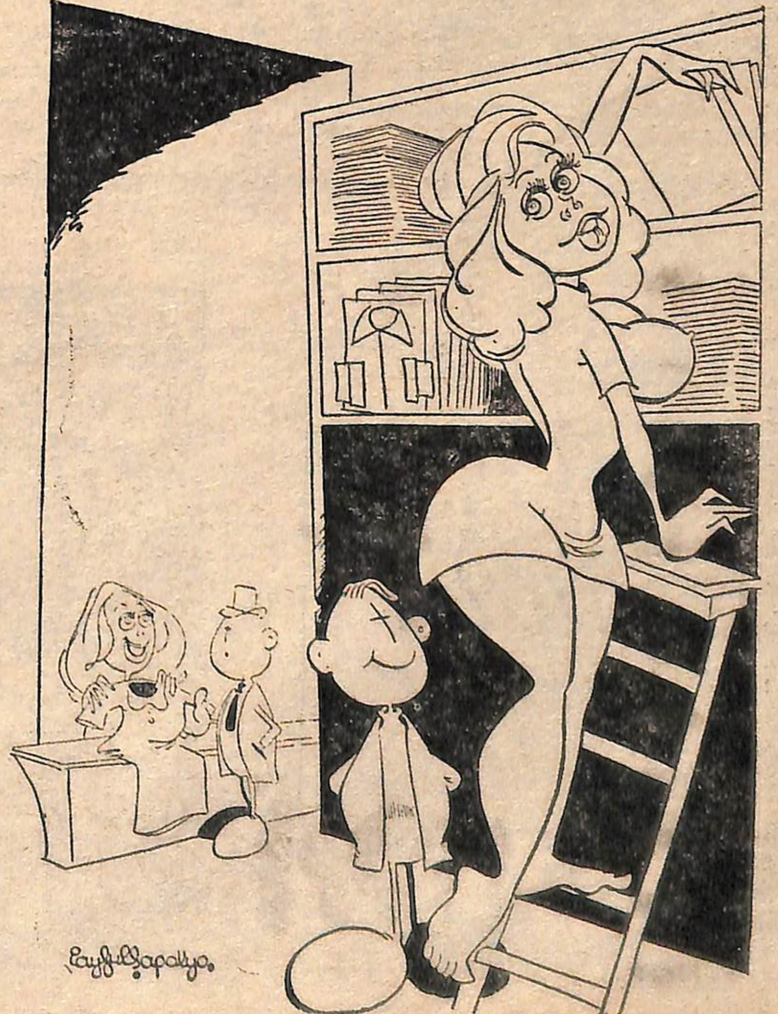

$

— MADEMKİ DÜŞÜNÜYORUM O HALDE VARIM!

Havva — İyi ki yeryüzüne bu çağda inmemişiz Ademciğim, yoksa sana elma alıp veremezdim!..

— İnanın diğer çeşitlerimizi görmekten çok memnun kalacaksınız!..

Yedek Parçacı

K. Doğan Büke

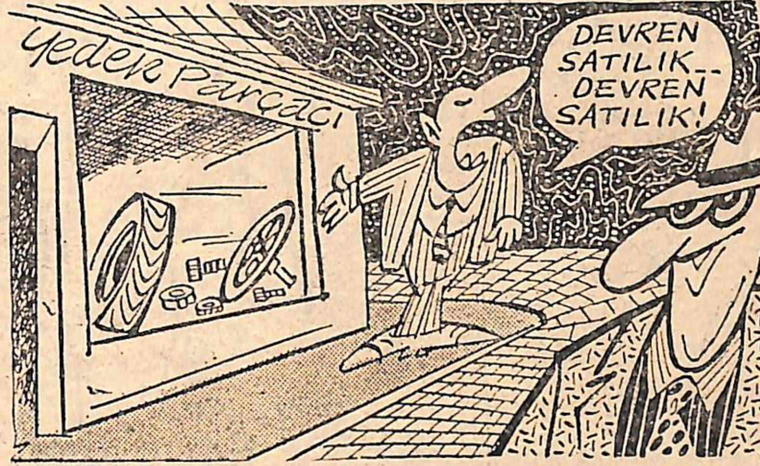
YAŞIM elliyi bulmuş, karım kendini konken'e kaptırmış, o kulüp senin, bu kulüp benim konkenden başını kaldırmıyor. Hiç değilse karının dırdırından uzağım. «Hanım, şu konken'i bırak, biraz ara ver» desem, feryadı basıyor: Kendi parası ile oynuyormuş, nur içinde yatsın, babasından kalan bir dükkânla bir evin geliri olmasa cebi para görmezmiş, daha ne sözler. Ne demişler, «Esma'yı üzerine sıçratma» çenesi bir açılırsa, kapatmak mümkün değil...

Oğlan, gerekli puanı tutturamadığı için «Mektupla Öğrenim» yapıyor, kız liseyi bu yıl bitirecek. Bakalım, kız gelecek sene ne yapacak, Eczacılığın puanını tutturabilecek mi? Bir eczacılıktır tutturmuş. Sanki eczacı olsa eczane açacak param mı var? Diyelim ki, eczacı oldu. Eczane açana kadar hiç talibi olmaz. Eczaneyi açınca, kırk tane işsiz güçsüz talibi türer... İşi yokmuş ama, iyi bir ailenin evlâdıymış, kendisi kasada oturur, karısı da ev işlerini yaparmış. Günde iki saat eczaneye uğrasa yetermiş. Hem, şampuan, tırnak makası, deniz yatağı, biberon satmak için eczacı olamya ne lüzum varmış?

Kız, inşallah Eczacıyı tuttururum diye dua eder, ben de tutturamaması için dua eder dururum. Kız, üstelik tembel de... Aklı fikri, diskoteklerde, golf kulüplernide... Tuttursa tuttursa, belki Çin Filolojisini tutturur.

Bu yaştan sonra da el kahrı çekilmiyor. Beşbin iş günü sigorta primini ödemişim, elime üç-dört bin lira emekli aylığı geçer, hayli de kıdem tazminatı alır, gül gibi geçiniriz diye düşündüm, emekliliğimi istedim.

Kıdem tazminatımı bankaya yatırdım. Artık hürüm, istediğim saat yatar, istediğim saat kalkarım. En büyük özlemim, uyku... Sabahın köründe kalkan ben, öğlenlere kadar yatıyor, uyuyorum. On gün sonra belime bir ağrı saplandı, bel benim değil, emanet bir bel. Doktor, ilâç, kocakarı ilâçları fayda etmedi. Sordum, soruşturdum, «Hareketsizlikten» deyip çıktılar. Bak, bu hiç aklıma gelmemişti, adamlara hak verdim. «Rahatlık adama batar».

Fazla yatmaktan vazgeçtim, sabahın yedisinde ayaktayım. Bel ağrım geçti. Bir türlü gün bitmek bilmez. Sıkıntıdan patlayacağım. Baktım bu böyle yürümeyecek, bir iş yeri açmayı düşündüm. Bakkallıktan, muhallebiciliğe kadar ne akıllar vermediler. En iyisi, otomobil parçacılığı dediler, akarı yok, kokarı yok. Mal durduğu yerde kıymet kazanır. Bu iş aklıma yattı. Elimdeki para bu işe yetermiş, mühim olan, bir dükkân bulmaktaymış, İstanbul tüccarı mağazana gelir, mal verirmiş, o da veresiye, sat öde...

Kısmetimiz varmış; bir parçacı, işini terkediyormuş, yaşlılık ve hastalık nedeniyle... Anha, minha derken, pazarlığı bitirdik. Dükkân hazır, terekler, bir hayli yedek parça, mağazanın hazır müşterisi... Bundan iyisi can sağlığı dedim. Bankadaki parayı verdim, bakiyesi için de bonolar imzaladım. Mağazayı devreden insan adammış, bana tezgâhtarını da verdi, cin gibi bir çocuk. Yalnız, mağazadaki masa, baba yadigârıymış, onu ve ceketini alıp çıktı, dedim ya insan adammış. Yalnız, benden bir ricası oldu, senetsiz bazı alacakları varmış, arada bir uğrayıp mağazada oturursa onları tahsil edebilirmiş, hem bu suretle mağazanın müşterileri de başka yere kaçmaz, benim müşterim olurmuş. Bundan iyisi can sağlığı...

Ticaret gibisi var mı? Adamın arabası arızalanmış, mühim olan lüzumlu parçayı bulmakta, paranın ne önemi var? Canı isterse alsın... İşimden memnunum, ne bel ağrım kaldı, ne can sıkıntım. Mağazamı, herkesten önce açıyor, en son ben kapıyorum. Mağazayı devreden de arada bir uğrayıp oturuyor, hem parçaları öğreniyorum, hem de çene çalıyoruz.

Mağazayı devreden arkadaş için bazı tebliğ zarfları geliyor, «buradan ayrıldı» diye geri çeviriyorum.

Bir gün öğleden sonra mağazayı devreden arkadaş geldi, lâflamaya koyulduk, çok hoşsohbet biri, ağzından bal akıyor. Mağazanın kapısında bir araba durdu, içinden eli çantalı biri, bir polis memuru, bir de efendiden adam indi, mağazaya girdiler. Memur, çantasını açtı, bir dosya çıkardı, mağazayı devreden adamın adını söyleyerek nerede olduğunu sordu, arkadaş «Benim, ne var?» diye cevap verdi. Dosyalı memur, «Ben icra memuruyum, İstanbul'da .... Firmasına yirmibin lira borcunuz var, beyefendi alacaklının avukatıdır, bu alacak için hacze geldik, öderseniz hacze lüzum kalmaz» dedi.

Mağazayı devreden arkadaş, «Memur bey, ben bu borcumu ödedim, elimde makbuzlarım var» dedi, cüzdanını çıkardı, başlıklı bir kâğıdı memura uzattı. Memur tetkik etti, kâğıdı geri verdi, «Beyefendi, dosyada alacaklı .... firmadır. Size bu yazıyı veren, daha önce senedi alacaklıya ciro etmiş, bu yazı alacaklıyı etkilemez, borcu öder, size bu yazıyı vereni dâva edersiniz» dedi.

Ben, söze karışarak, mağazayı devraldığımı, Maliye kaydımın olduğunu, burada haciz yapamıyacaklarını anlattım. Vergi kayıtlarımı ibraz ettim. İcra memuru, avukata «Bu beyana karşı ne diyorsunuz?» dedi. Avukat bey, mağazayı bana devredenin, ticareti terkettiğine dair ilân yapıp yapmadığını sordu. Böyle bir ilân yapılmamış. Bu sebeple, gerek ilân yapılmaması ve gerekse, borçlunun zilyet olması sebebiyle menkul malların haczini ve Mezat Salonuna teslim edilmek üzere malların haczini talep etti. Memur hacze başladı. Benden de birkaç tane sandık bulmamı istedi, tezgâhtarı bilirkişi tâyin etti.

Bu nasıl iştir, elin borcu için mağazamda haciz yapamazsınız diye diretti isem de fayda etmedi. Bu arada, mağazayı bana devreden, İstanbul'daki, senet leyhdarına sövüp durdu.

İcra İflâs Kanunu böyleymiş, bir adam ticareti terkederken gerek mahalli bir gazetede ve gerekse Sicilli Ticaret Gazetesinde ilân yaparmış, bu ilân yapılmadan mağaza devredilirse, devir alan, devredenin borcundan sorumlu olurmuş.

Mağazayı yeni açmışım, icra memuru malı hazcedip çıkarırsa rezil olurum, işin içyüzünü bilmeyen «İflâs etmiş» der.

Bu arada, mağazayı bana devreden dükkândan savuşup gitti.

Çevreye rezil olmamak için, borcu hesaplattırdım, bir kısmını kasadan nakit olarak, bakiyesi için de avukat adına çek yazıp borcu ödedim. Borcu haricen ödediğim için yüzde iki kârım olmuş, İcra Veznesine yatırsam, harcı daha çok olurmuş.

İlk anda buna çok üzüldüm, ağzımı bıçak açmaz oldu. Atalarımız ne demiş? «Akıl yaşta değil, baştadır» Aklımı başıma devşirdim, ben de mağazayı devrettim, birine suni şekilde 50.000.— lira borçlanıp aleyhime icra takibi açtırdım. Mağazayı alan, zengin bir adammış, ağzına kadar mal doldurdu, bir gün ziyaretine gittim, az sonra icra memuru geldi, 50.000.— lira borcum sebebiyle hacze başladı. Mağazanın yeni sahibi utanma belâsı parayı icra memuruna verdi, muvakkat makbuz aldı. Ertesi gün, benden alacaklı olan ahpabımla icraya gittik, o parayı çekti, bana verdi. Ona, bin lira yolunu buldurdum.

Şimdi, bir mağaza kiralıyorum, içine üç-beş bin liralık mal koyup devrediyorum, arkasından borcumdan dolayı haciz...

Şoför milletinin ağzının kokusunu mu çekeceğim, üstelik bir de İşletme Vergisi derdi...

K. Doğan BÜKE

7 gün

PAZARTESİ :

Bekleyen derviş...

İstenilen anlaşma mı sağlanır, kısmetimiz mi bağlanır derken Çağlayangil, sıkı bir pazarlıktan sonra güle söyleye döndü yurdumuza.

Varılan anlaşma Kissinger'in bir amzasıyla anlaşma niteliğine kavuşmuyor ki...

Türkiye olsa, kolay. Bakanlar Kurulu aralarında birtakım kararlara varırlar, koca ülkenin geleceğiyle ilgili dilediği kararları alırlar. Üstelik, «Anlaşmanın Meclislerden geçirilmesi zorunluğu yoktur» diyerek, «Muhalefet liderlerine bilgi verilmeyecek» gibisinden övünülerek...

Ama orası Amerika... Anlaşma çeşitli komisyonlardan geçecek, Senato'da incelenecek. Eğer hiçbir yerde engellenmeden parlamentonun onayını alırsa, değişikliğe uğramaz yazıldığı gibi kalırsa, görün bizdeki sevinci o zaman!

«Biz şimdiden bayram yapmaya başladık» diyeceksiniz ama, bu ön sevinç birader, ön sevinç. Tıpkı yapılan anlaşmanın bir «Ön anlaşma» olması gibi.

SALI :

Denendi ya

Arada bir olsun piyasa haberlerini izler misiniz bilmem. İşte, son günlerin ilginç haberlerinden birkaçı:

«Saç darlığı başladı.»

«Kalaya yüzde 20 zam geldi.»

«Kereste sıkıntısını önlemek için tedbir alındı.»

«Pamuk ipliğine yüzde 15 zam yapıldı.»

Hepsinin de bir nedeni var elbet.

Birincisi, insana saçını başını yolduracak olayların doğmasından...

İkincisi, gensoru nedeniyle siyasetçilerimizin birbirlerini tepeden tırnağa kalayla oğmasından...

Üçüncüsü, hayâli mobilya konusunun hâlâ güncel olmasından...

Sonuncusu ise hepsinden haklı bir nedene dayanıyor.

Bilindiği üzere koalisyonu oluşturan partiler arasında bir yıldan beri başarıyla denenen pamuk ipliği, gensoru oylamasıyla sağlamlığını kanıtladı ve hakkı olan yüzde 15'lik ödülünü aldı!

ÇARŞAMBA :

Sonuç değişir mi?

Halka açıklanmaması şartı ile Amerika, rüşvet alanların adlarını Türkiye'ye verecekmiş.

Adlar verilse de, halka açıklansa da ne değişir yâni?...

Meclisin oybirliğiyle kurulmasına karar verdiği mobilya soruşturma komisyonu bir aydır daha başkanını seçemedi de hani...

PERŞEMBE :

Yarış

«Amerika'da her 33 saniyede bir otomobil çalınıyor.»

O da bir şey mi? Bizde her 33 saniyede bir, tüketim maddelerine zam kararı alınıyor!

CUMA :

Akıl akıldan üstündür

Dünya nüfusu dört milyarı aşınca, ülkelerde bir paniktir başladı.

Fransa'da kadınların nüfus plânlamasına uymaları için çağrılar yapılıyor.

Hindistan'da ikiden çok çocuk yapanlar hapse atılıyor.

Bizde, yaşına başına, çocuk sayısına bakılmaksızın önüne gelen kurşun yağmuruna tutuluyor!

Atılan dinamitler, patlatılan bombalar, sıkılan kurşunlar boşuna mı? Hepsi ülkeyi daha mutlu yarınlara kavuşturmak için.

CUMARTESİ :

Olaylar ve tepkileri

Burada komandoların giriştikleri bir silâhlı eylem olsun da, Alman-ya'dan ses çıkmasın mümkün değil. İşte örneği: Gazetelerimiz, «komandoların silâhlı baskınlarında Ankara ve İstanbul'da 27 öğrenci yaralandı» derken, ajanslar haberi uçuruyor:

«Alman Parlamentosu, MHP'nin eylemlerini görüşüyor.»

«Seks filmi oynatan sinemalara yapılan bombalı saldırıda pek çok binanın camları kırıldı.»

«Alman Sendikalar Birliği, MHP nin kapatılmasını istedi.»

Dün, gene birçok ilimizde çeşitli olaylar çıkmış, sağcı ve solcu gençler birbirlerini kurşun yağmuruna tutmuş.

Soluğumuzu tutalım, kulağımızı dikelim, bakalım Ankara, pardon Almanya ne yapacak?

MHP'nin kapısına mühürü mü vuracak, tüm militanlarını cezaevlerine mi tıkacak?

Zira Türkiye'de akıtılan her damla kan, Almanya'daki anayasal kuruluşların vicdanını rahatsız ediyor da...

PAZAR :

Kuşku

Film yapımcısı Ümit Utku, Demirel için, «Dünyanın en büyük başbakanı» demiş.

Der.

Ama acaba hangi gözle baktı da dedi? Sıradan bir yurtdaş gözüyle mi gördü, bir filmci olarak yapılan rollere baktı da mı notunu verdi?

Üstelik çok da içkiliymiş bu sözü söylerken.

Vedat SAYGEL

DONDURMA!

AKBABA'nın
ÜCRETSİZ KANATLI KÜÇÜK İLANLARI

İSİM TASHİHİ

Dükkânımın bugüne dek «Sunta ve Kereste Mağazası» olan ismi, «Mobilya Mağazası» olarak düzeltilmiştir. Hamdi Geçuyandı
Gön: Aydın İLKKAN — Yozgat

ORTAK ARANIYOR

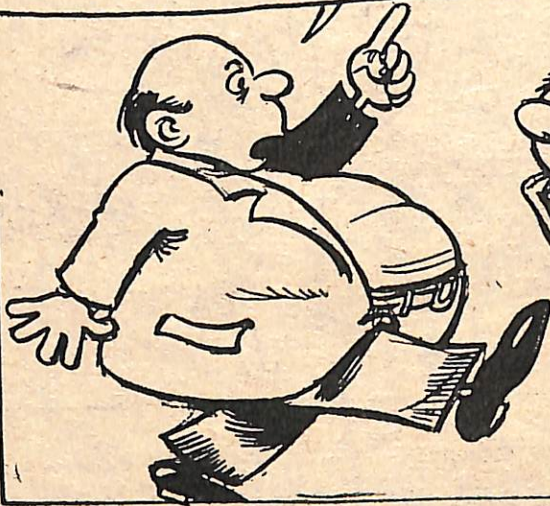
Sermayesi yarım milyon ton odun ile Türkiye'de kurulmakta olan duman fabrikasına ortaklar aranıyor. Bir kilo çıra yüzbin kilo odunla herkes ortak olunur.
Başkan — Meşe Dumancı
Gön: Salih DEMİRDÖVEN
Hordterbroicher Str: 28
405 . Mgl: 1 — ALMANYA

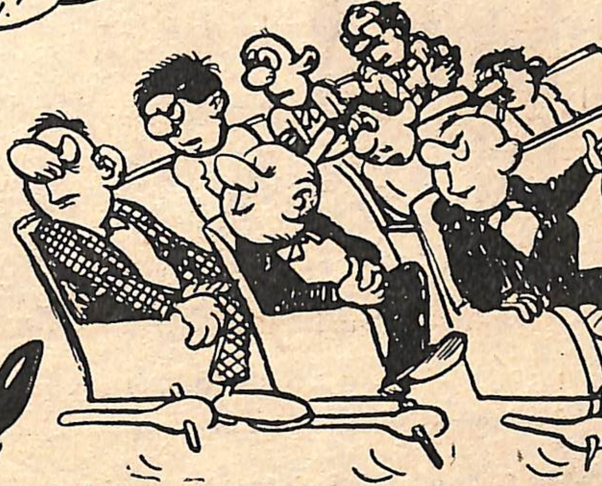

— Kıyma ne kadar olsun?..

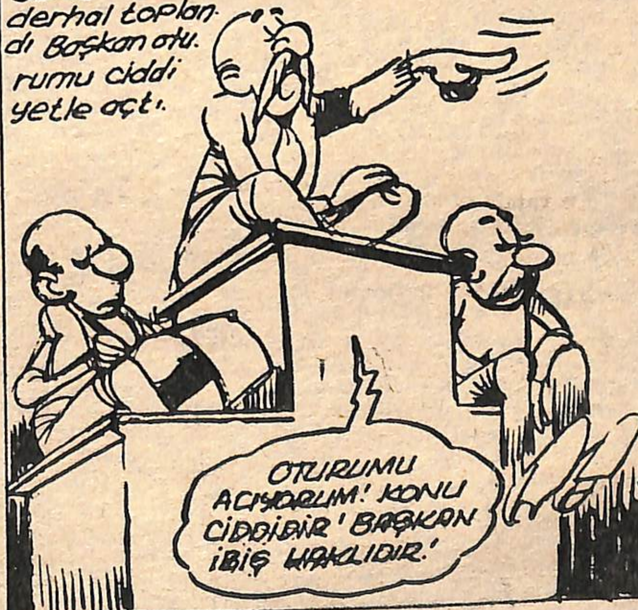
YAZAN·ÇİZEN
Aydın Aliustaoğlu

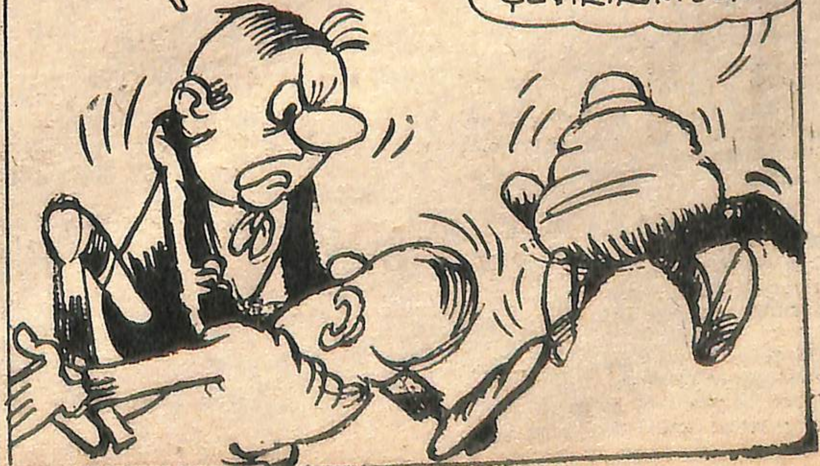

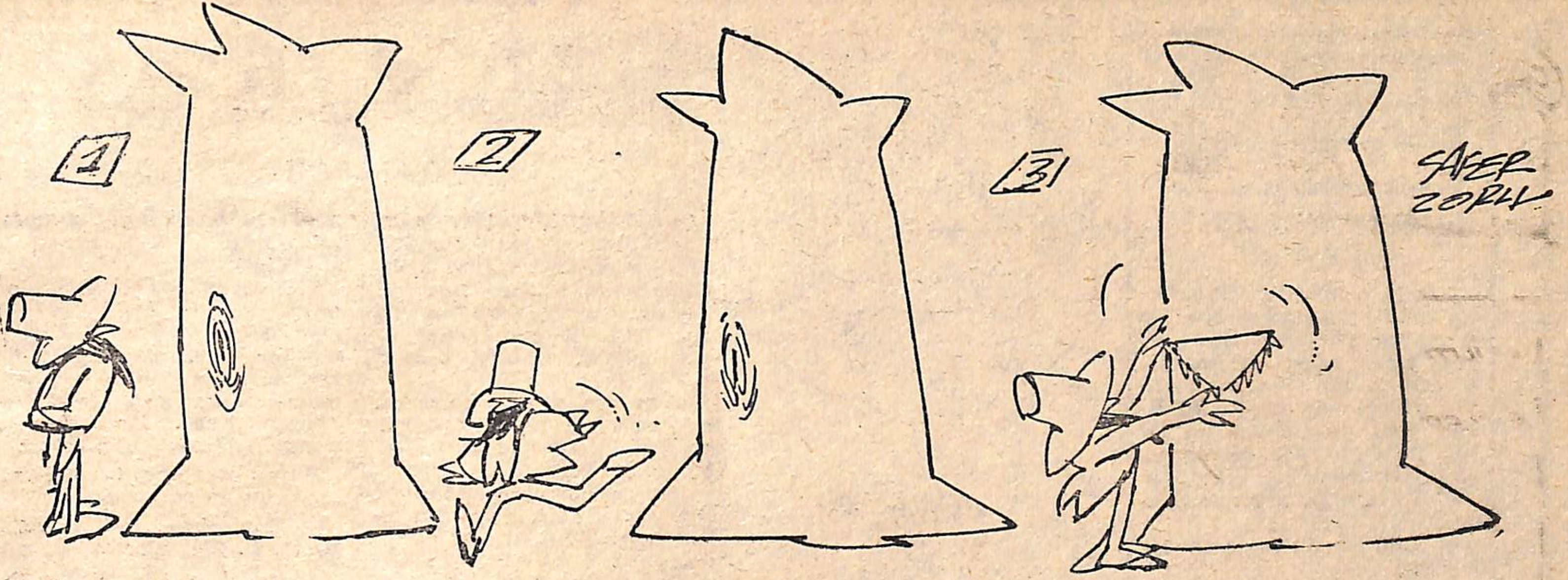

Ve meclis haklı ve hararetli bir ha-vaya bürünerek vurma, kırma, öldürme, yarala-ma, kazık atma, kazık yeme, sunta, cunta, Cen-to, çimento, koşi-mento, modera-to, andante, tente, mobilya, vanilya, yahya davalarını gö-rüşmeye baş-ladı.

SANSÜR!

Rüşvet Üstüne Dörtlükler

İLGİLİLERE SORUYORUZ

Lockheed Uçak Şirketi Başkanı neler demiş,
Yabancı ülkelere habire rüşvet vermiş...
Türkiye'nin adı da bu liste içindedir;
13 milyon rüşveti acaba kimler yemiş?..

ODACI MI YEDİ?

Düşün dur kimler yemiş 13 milyon rüşveti,
Uçak Şirketi değil sanki rüşvet şirketi...
Meclis soruşturması falan hep boşunadır,
Yakında tutuklarlar odacı Bay Şevket'i!

ÇAĞIMIZDA YUTULAN

Hamuduyla yutulan develer unutulmuş,
Rüşvet müşvet yok diye vatandaş uyutulmuş,
Şirket Başkanı Kotchian iyi ki açıkladı,
Bir de baktık uçaklar pervaneyle yutulmuş...

BİZDEKİ HIYAR KİM?

Lockheed Başkanı Kotchian rüşvetleri açıklar,
Hollandalı Prensin bu listede adı var,
Almanya'dan Strauss, Japonya'dan Kodama...
Bizde acaba kimdir rüşvet yiyen bu hıyar?...

RÜŞVET ÇİNGENELERİ

13 milyon, uçağın belki pervanesidir,
13 milyonu yiyen bizden kaç tanesidir...
Listede rüşvet alan ulusların yanında
Bizdeki rüşvetçiler, rüşvet çingenesidir...

TÜRKİYE GERİ KALDI!

Bu rüşvet işinde de Türkiye geri kaldı,
Yabancılar Türklerden daha çok rüşvet aldı.
Bir uçağın yanında 13 milyon nedir ki;
Zavallı ala ala işte bu kadar aldı!...

ÇORAP SÖKÜĞÜ

Bizim bildiğimiz bu, nerde diğer şirketler,
Bir anket yapılsın bak, biter mi şikâyetler...
Bu olay ışık tutsun öteki olaylara,
Çorap söküğü gibi çıksın diğer rüşvetler...

DAHA NELER ÇIKARDI...

Bir dönem Yavuz - Havuz rüşvet olayı vardı,
Sonra Bay Yüzdeon'un ünü dünyayı sardı.
Bunlar hep bölük pörçük anımsadıklarımız,
Olaylar incelense daha neler çıkardı...

Mukadder ÖZAKMAN

— Demirel, fakir yurtdaşı kaderiyle başbaşa bıraktı. —

OKUL SIRALARINDAN YANKILAR

BİR PSİKOLOJİ DERSİYDİ

Lise II. sınıftaydık. Psikoloji öğretmenimiz sınıfın babaları yâni bizlerle aynı yaşta olan genç güzel bir kızcağızdı. Her psikoloji dersinde bizler hocanın dikkatini çekmek için uğraşır dururduk. Sınıf camının açık mı kapalı mı durmasının mesele yapıldığı bir dersti...

— Aç camı yanıyoruz, cam açılır.

— Kapa camı üşüyoruz, cam kapanır.

— Aç camı pişiyoruz, cam açılır...

Bu hengâme sürüp giderken, ben ayağa kalkıp hocaya:

— Kapat şu pencereyi aşkımız gizli kalsın, diye seslendim.

Sevgili hocamız buna pek kızmış olacak ki bir iki dakikalık kızarma döneminden sonra bütün haşmetiyle:

— Sınıfta olduğumuzu unutuyorsun galiba! Diye bağırdı.

Bütün sınıfa yayılan kahkaha sesleri arasında arkalardan Baba Rıza'nın sesi duyuldu:

— Affedersiniz hocam pek belli değil de...

O ders, hocamızın bağırmaları ve bizim kahkahalarımız arasında geçip gitti.

Mustafa MEMİŞ
506, 6 - Ed. D Şişli Lisesi emektarlarından

AĞ GELİN

İlkokul 5. sınıfta iken her çarşamba öğleden sonra bir saat müzik dersimiz vardı. Köyün tek öğretmeni olan Mehmet bey bize bazı marş ve türkülerin sözlerini yazdırır, sonra da onu tekrarlatırdı.

Yine bir çarşamba müzik dersinde öğretmenimizden «Ağ Gelin» türküsünü çağırmasını istemiştik. Bilmediğini söyledi. Biz ille Ağ Gelin'i çağır, diye diretince, sınıfın penceresini açıp dışarı doğru bağırdı:

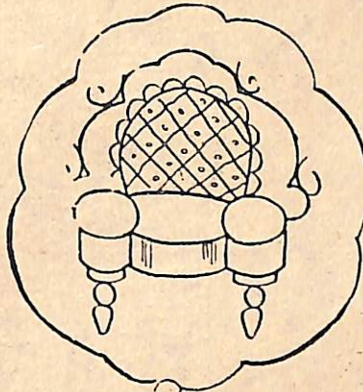
— Ağ geliiiin!...

Sonra bize dönüp:

— Tamam, dedi. Ağ gelini çağırdım. İşi varmış gelmiyor.

Biz bir taraftan gülerken bir taraftan da pencerelere üşüştük ve gördük ki, öğretmenin çağırdığı tarafta boz bir eşek sıpasını emziriyor.

Nazif TÜRKOĞLU
Ulubaş Koll. Şti. Ağır Sanayi Bölgesi — KAYSERİ

HAYALÎ MOBİLYA!
(Haşmet CİHAN — Kırklareli)

DİYECEĞİ

Dâvalı; üstü başı yırtık, kirli adamı göstererek:

— Hâkim bey, bu adam benim yeni aldığım arabama at arabasıyla çarptı. Dâvacıyım.

Arabacı kendini savundu:

— Yalan söylüyor hâkim bey, benim kenarda duran arabama kendi çarptı. Atımın ayağını kırdı. Asıl ben ondan dâvacıyım.

Hâkim, savcının ve avukatın konuşmalarını dinledikten sonra, arabacıya:

— Bir diyeceğin var mı? der.

Arabacı başını önüne eğerek:

— Ne diyeyim hâkim bey, tavuklar arasında darının ne diyeceği olabilir?!.

Attilâ UÇAR
Kılıç Aslan Mh. Sivas Cad. Damla Ap. No: 56/6 — KAYSERİ

Sizin için

BÖYLELERİNİN

Çok söviyor, küfürbaz diye bir adamı kadı'ya şikâyet etmişler. Kadı da tanıkları çağırıp dinledikten sonra, sanığa:

— Bak, demiş, tanıkların da söylediğine göre sen herkese söviyormuşsun... Neden söviyorun?

Adam tam cevap verecekken, mahkemenin kapısı küt diye açılmış, bir adam kan-ter içinde, soluk soluğa içeri girince, kadı:

— Bre efendi, nedir bu telâşın? Çok acele görülecek bir işin mi var? diye sormuş.

Adam:

— Evet kadı efendi... demiş.

— Nedir?

— Üstümdeki şu elbiseyi görüyorsunuz ya...

— Görüyorum.

— Bunu bir terzi dikti.

— İyi ya, her elbiseyi bir terzi diker.

— Terzi bu elbiseyi makasla kesip biçti.

— Evet?

— O makası da demirci yapmıştı.

— Eee?

— İşte benim bu elbiseyi diken terzinin makasını yapan demircinin babası öldü. Acaba ölen adamdan bana miras düşer mi, düşmez mi? Öğrenmeye geldim.

Hiç sesini çıkarmadan dinleyen sanık birden patlamış:

— Kadı efendi, kadı efendi... Ben işte böylelerinin ta......

Adama sunturluyu savurup rahatlayınca, kadı da:

— Hay ağzın dert görmesin oğlum... Haydi güle güle! demiş.

İlhan ŞÖZEN
Nümune Hastanesi karşısı Güzel Evler A Blok, No: 9 — SİVAS

— Bak nonoşum, şu huyundan vazgeçmezsen bir damla dahi bal alamazsın!..

(Seçkin TEMUR — Ankara)

KAZIK

Hepinize yemin
ederim yazık
Hiç insaf yok mu
sizde
Acısanıza bize
azıcık
Hesabı sorulmaz
zamların
Boyumuzu aştı
inanın
Yediğimiz bunca
kazık.

BEDRİ APPAK
P.K. 90 — ÖDEMİŞ

YETİŞTİK

Toplumun akışı, tufana benzer
Sorunları çoktur, ormana benzer
Sordum dertlerini, çıbana benzer
Çok partili bir zamane yetiştik.
Halktan yanaymış, nutuk atarlar
Menfaat zincirini, elde tutarlar
Tatlı lokmaları, hemen yutarlar
Lokma yutan bir zamane yetiştik.
Dostluğun halkası, menfaat bağlı
Zengini zengindir, fakiri dağlı
Bağımsız özgürlük, çemberi ağlı
Ne sömürü bir zamane yetiştik.
Köylünün esnafın, dertleri çoktur
Memurla işçinin, refahı yoktur
Sosyal yaşantıda, sefalet haktır
Ne çilekeş bir zamane yetiştik.
Herkeste toprak, kısır yatıyor
Kahvelerde tembel, zardır atıyor
Annesi babası da her gün batıyor
Ne dermansız bir zamane yetiştik.
Kahveler hanlar, siyaset doldu
Bereket kalmadı, çehreler soldu
Dertli yurtdaşlar, saçların yoldu
Ne çaresiz bir zamane yetiştik.
Zam zam'ın üstüne çıktı böylece
İnanmış halkımız, ezildi nice
Gündüzün huzur yok, uyumaz gece
Ne huzursuz bir zamane yetiştik.
Zeki doğrusunu, yazınız hele
Kutsal görevindir, dostla elele
Sosyal adaletten, güzeldir bile
Hizmet dolu bir zamane yetiştik.

ZEKİ TİMUÇİN
Petrol Şirketi — KADIKÖY

GULÜM

Bir adamın dili «gulüm» demeye alıştığından, kiminle konuşursa konuşsun daima «gulüm» diye hitap ederdi.

Yine bir gün birisiyle konuşuyordu. Bizimki yine her sözünde «gulüm» demeye başladı. Karşısındaki adam kızdı:

— Bana bir daha gulüm deme! diye bağırdı.

Diğeri gülümsedi:

— Peki gulüm, bir daha sana gulüm demeyeceğim, emin ol gulüm!...

Bekir TİRYAKİ
Devrim Ortaokulu — G. ANTEP

KİMVURDU..

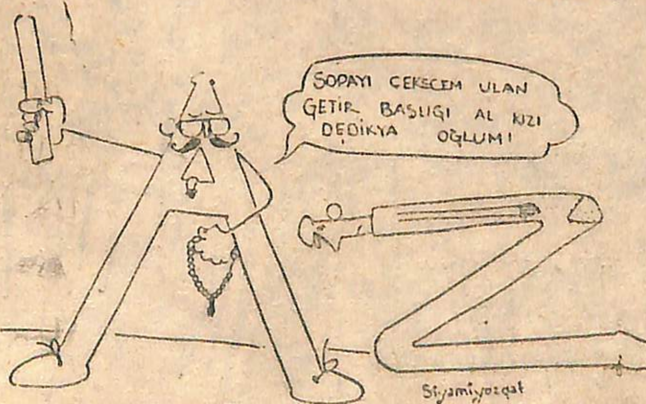
Ahmet sinemaya gitmişti. Sinemada çıkan bir kavgada, yanlışlıkla iyi bir dayak yemişti. Olayı duyan, sinema meraklısı Kemal arkadaşını ziyaret için hastaneye geldi:

— Geçmiş olsun Ahmet, nasıl oldu bu?

— Sorma yahu, kimvurduya gittim.

— Ama, Ahmet, Kim Vurdu filmi senin gittiğin sinemada oynamıyordu ki...

Sühâ TURGUTALP
Âşıkpaşa Mh. Koyuncular Koop. Sk. No: 14 Kat: 1 — KIRŞEHİR

(Siyami YOZGAT)

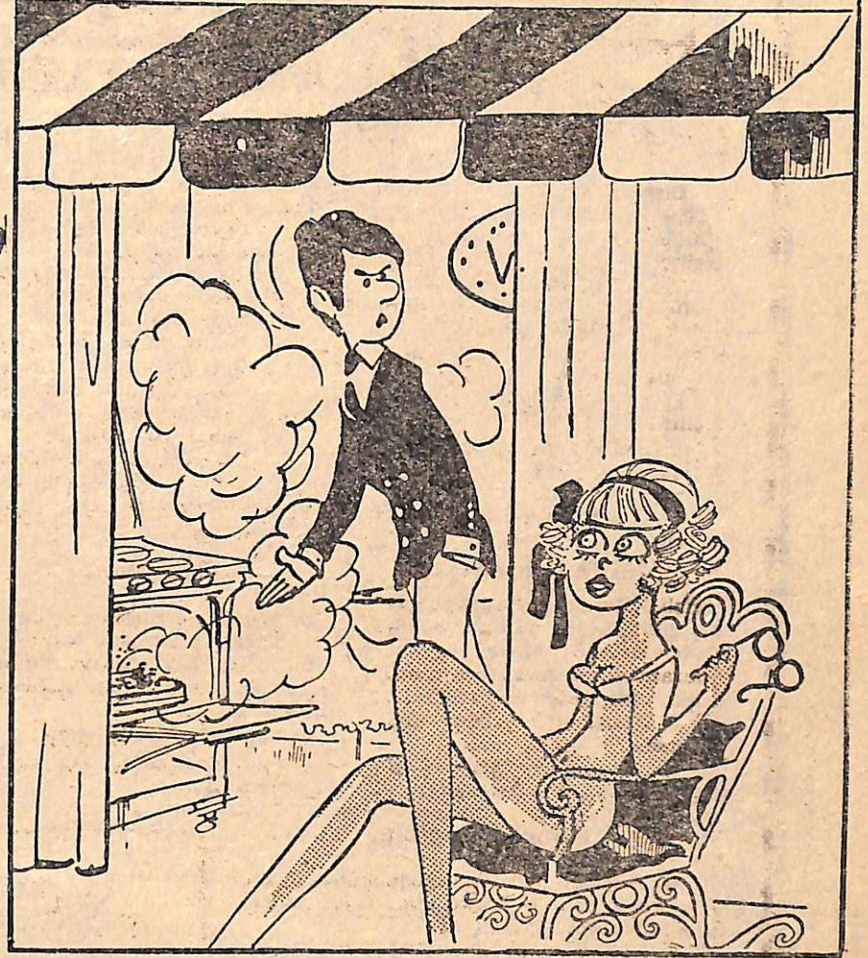
Dünya Karikatürleri!

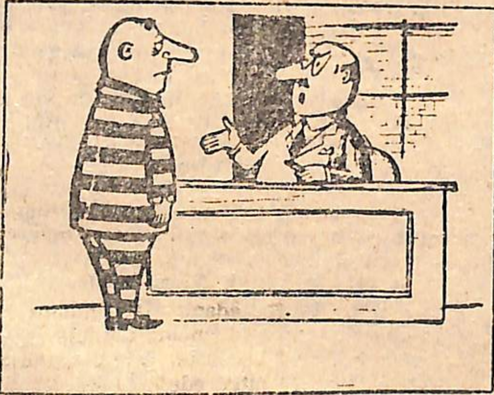
Yemeğe buyurmaz mısınız?

—YETER AYOL! ÇOK YEMEK YEDİĞİNİN BELİRTİLERİNİ GÖRMÜYOR MUSUN?

—BİRAZ DAHA ERKEN GELEMEZ MİYDİN?

—HER GÜN PIRASA YEMEKTEN BİR SEN Mİ ŞİKÂYETÇİSİN?
—BENDEN BAŞKA KİMSE YEMİYOR Kİ!..

—BİRAZ DAHA YEMEK İSTER MİSİN SEVGİLİM?

YAZILI

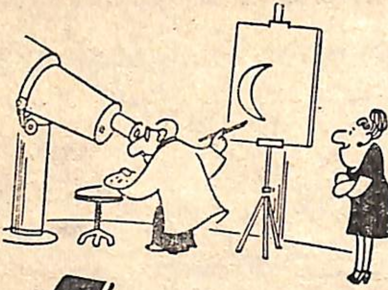
—YEMEK İYİ DEĞİL..
PEKİ SERVİS NASIL? MÜKEMMEL DEĞİL Mİ?

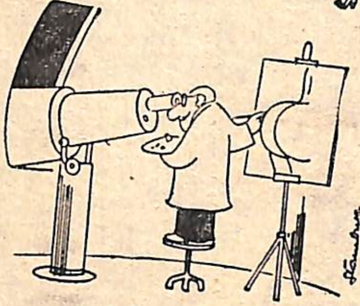

YAZILI

MİLLETLER GÜLÜYOR

Yazısız

İkizler

Küçük çocuğun ikiz kardeşleri dünyaya gelmişti. Baba müjdeyi verdi, sonra:
— Öğretmenine söyle, ikiz kardeşin dünyaya geldi, sana bir gün izin verecektir, dedi.
Çocuk sevinçle müjdeyi öğretmenine vermeye gitti. Öğle üzeri geldiğinde babası sordu:
— Nasıl, izin aldın mı?
— Aldım, yarın okula gitmeyeceğim.
— Öğretmenin ikiz kardeşin olduğunu işitince ne dedi?
— Hiç... Ben ikiz kardeşlerim olduğunu söylemedim ki... Sadece bir kız kardeşimin doğduğunu söyledim.
— Tuhaf şey! Neden?
— Of baba, senin de hiçbir şeye aklın ermiyor! Gelecek haftaya da bir kız kardeşimin daha dünyaya geldiğini söyleyeceğim, bir gün de fazladan izin alacağım. İki kardeşimi birden ne diye harcayayım?

Yazısız

Marifetli amca

Küçük Vincent hayvanat bahçesine gitmişti. Bir süre maymunlar bölümünde hayran hayran seyretti onların maskaralıklarını. Sonra, bir şempanze kafesinin köşesine büzülüp oturunca, ona seslendi:
— Ne olur amca, çok güzeldi yaptıklarınız, devam etsenize!

Dolaşım

Öğretmen, öğrencilere sordu:
— Başaşağı dursam, kan beynime dolar, peki, ayakta durduğum zaman neden kan ayaklarıma dolmuyor?
Çocuklardan biri bağırdı:
— Ayaklarınızın içi boş değil ki öğretmenim!...

Sır

İki arkadaş konuşuyorlardı:
— Baba oldum.
— Aman ne iyi! Kız mı, oğlan mı?
— Oğlan.
— Karın nasıl?
— Sus! Henüz karım bilmiyor.

Takas

İki hovarda sokakta yürüyorlardı. Karşıdan gelen kadını görünce, biri:
— Bak, dedi, şu kadınla onun önünde giden kadın yok mu, biri karım, diğeri sevgilim.
— Olmaz, diye atıldı diğeri, onların biri benim karım, diğeri de sevgilim.

Hancı ve yolcu

Tatile çıkan delikanlı, içinde kalmakta olduğu küçük köy hanında, şakır şakır yağan yağmura bakarak sıkıntıyla:
— Ne hava! dedi hancıya. Gökyüzü delinmiş sanki... Tufan diyeceği geliyor insanın!
Hancı hayretle sordu:
— Ne... Ne dediniz?
— Tufan. Nuh'tan ve hayvanlarından bahsedildiğini hiç duymadınız mı?
Hancı başını salladı:
— Ah efendim, ah! Burada iş öylesine ağır ki şu son günlerde, inanın bana, üç haftadır gazete okumuyorum!

İşin çokluğundan...

İki iş adamının eşleri konuşuyorlardı. Biri:
— Benim kocamın işleri o kadar çok ki geceleri dosyasını yatağına taşımaya mecbur oluyor, dedi.
— Benim kocamın işi ondan daha fazla! diye atıldı diğeri.
— Ne diyorsun?!.
— Evet... Kocamın işleri o kadar çok ki, geceleri sekreteriyle uyumak zorunda kalıyor!

— Etrafına bakmazsan, ne yapacağını bilemezsin tabii!..

Meçhul kurtarıcı

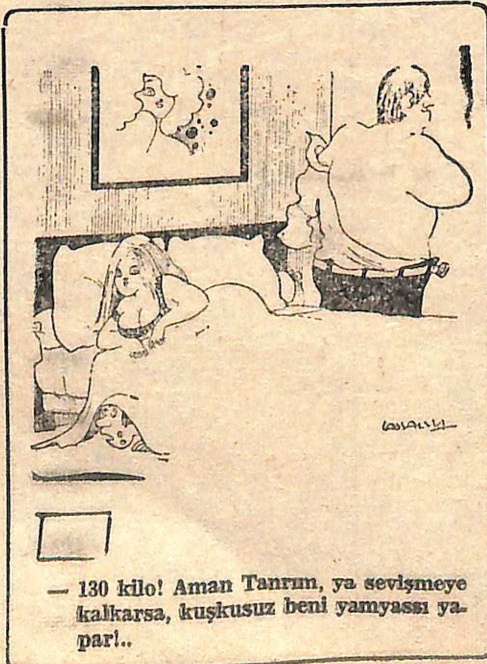
Arkadaşıyla karşılaşan genç kız:
— Jules ile aramızda her şey bitti, dedi.
— Ne oldu?
— Durup dururken bana iftira atmaya başladı. Bu da yetmiyormuş gibi, beni dövmeye kalkıştı.
— Neden?
— Gece yarısı eve geldiğinde ben yatmıştım. Tutturdu «Bu odada bir erkek daha var» diye. Ne söylediysem inanmadı. Küfür etti, eline geçirdiği bir sopa ile dövmeye kalktı...
— Ya!
— Tam vuracaktı ki, bereket Gaston karyolanın altından çıktı da beni kurtardı!

File

Öğretmen beş yaşındaki Roger'e sordu:
— Bir file ne demektir?
Çocuk cevap verdi:
— Yanyana dikilmiş deliklerin toplamı!

Baba

Doğumevinin bekleme salonunda müstakbel baba heyecanla dolaşıp duruyordu. En sonunda bir hemşire yanına gelerek:
— Tebrikler, dedi. Baba oldunuz.
— Oh, mersi. Kız mı, erkek mi?
— Kız.
Baba evinçle:
— İsabet, diye bağırdı. Erkek olup da, benim bu çektiğimi çekmesini istemezdim!

— 130 kilo! Aman Tanrım, ya sevişmeye kalkarsa, kuşkusuz beni yamyassı yapar!..

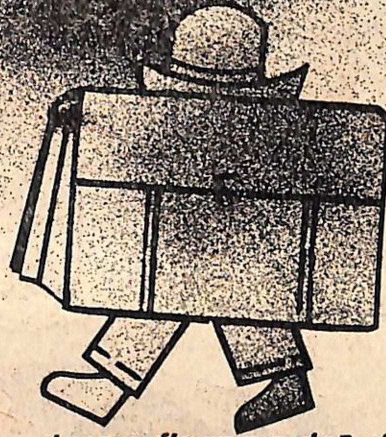

— Yavrunuz çok miktarda çikolata yemiş galiba!..

AKBABA Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası
Sahibi: ERGİN ORTAÇ
Yazı işlerini fiilen idare eden: Kadri YURDATAP
Sekreter: Selâmi M. Yurdatap
Basıldığı yer: Akbaba Matbaası

— Sana hâtıra olarak birkaç şey bırakıyorum!..

..tasarruflarınızın değerlendirilmesinde ve yurt sathında yaygın hizmet veren bankamızı seçtinizse,

..tercihiniz doğrudur!

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI

timur berkün

(Basın: 60180 . A . 20310 — 30)

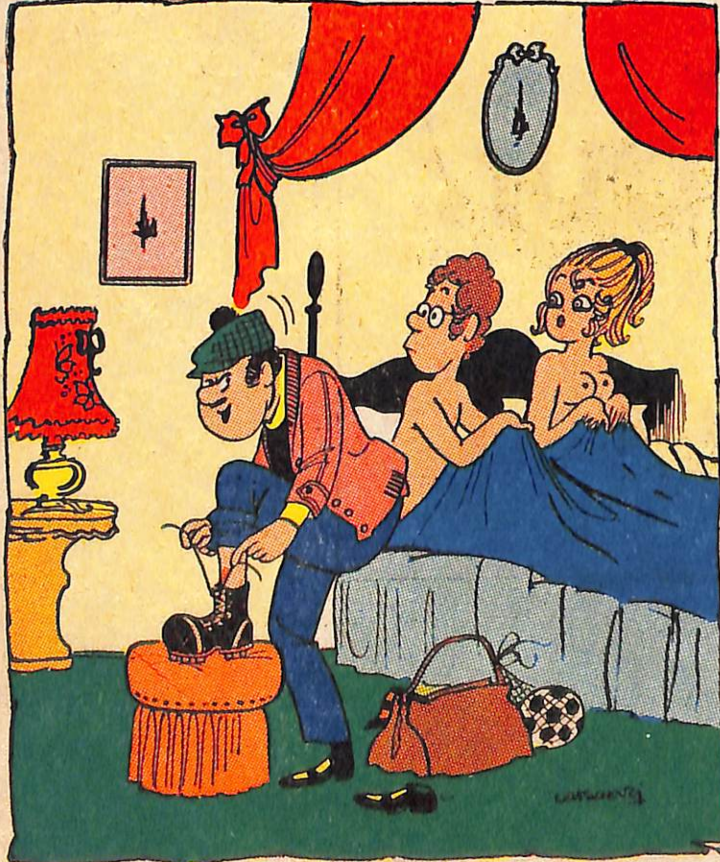
Akbaba

–(BU RESMİN KOPYASINI DEĞİL ORİJİNALİNİ İSTERİM) DEDİ. YANİ SENİ İSTİYOR, O ZENGİN, RESİM MERAKLISI SOYLU MÜŞTERİ!

YAZISIZ

– GOL KRALİ OLMAK İSTİYORSAN, SANA VERECEĞİM TAKTİĞİ AYNEN UYGULA! TAKTİK: SENİN HESABINA BENİM DE GOL ATMAM ESASINA DAYANIYOR!

